

RUOTSINPYHTÄÄN RUUKIN ETELÄISEN ASEMAKAAVA-ALUEEN PERHOSSSELVITYS 2018

Jere Salminen
2019

Raportissa esitetään Loviisan Ruotsinpyhtään ruukin alueella vuonna 2018 asemakaavoitusta varten tehdyn perhosselvityksen tulokset. Kaavaselvityksen tulosten ohella tarkastellaan myös muuta alueelta olemassa olevaa perhostietoa. Havaintojen perusteella arvioidaan alueen merkitystä harvinaisille perhosille ja annetaan suosituksia kaavoitusta sekä alueen käyttöä ja hoitoa varten. Raporttiin on koottu myös runsaasti tietoa alueella elävien lajien elintavoista ja levinneisyydestä.

Työn tilasi Loviisan kaupungin kaavoitus- ja arkkitehtitoimisto.

Loviisassa 3.2.2019

Jere Salminen
jere.salminen@pp.inet.fi
puh. 041 7980 091

Sisällysluettelo

1 Johdanto	2
1.1 Selvitysalue	2
1.2 Menetelmät ja ajoitus	4
1.3 Perhosten esiintymisen ominaispiirteistä vuonna 2018	4
1.4 Lajien levinneisyys ja uhanalaisuus	5
2 Tulokset	6
2.1 Yhteenveto	6
2.2 Keskeiset havainnot	7
2.3 Lajiesittelyt.....	9
3 Ruotsinpyhtään ruukin muut perhoshavainnot	12
3.1 Aineistojen laatu ja vertailukelpoisuus	12
3.2 Ruukin pohjoisen ja läntisen asemakaava-alueen havainnot.....	13
3.3 Ruotsinpyhtään kirkon havainnot.....	13
3.4 Muut Ruotsinpyhtään kirkonkylän havainnot	15
4 Johtopäätöksiä ja suosituksia	15
5 Kiitokset.....	19
Lähdeviitteet	19

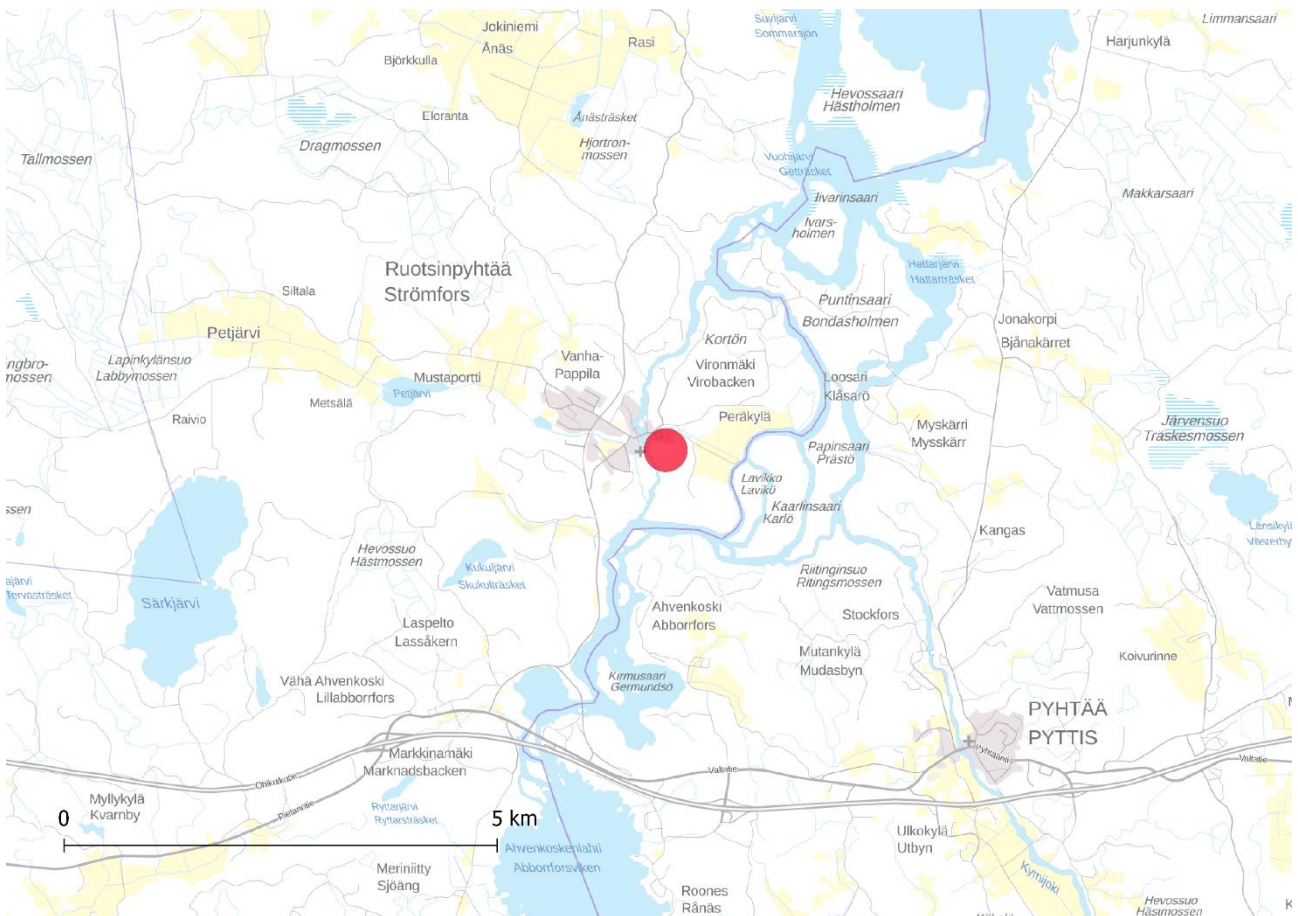
1 Johdanto

1.1 Selvitysalue

Ruotsinpyhtään ruukin eteläinen asemakaava-alue sijaitsee Loviisan Ruotsinpyhtään kirkonkylässä, Kymijoen läntisimmän haaran itärannalla, Kortön saarella (Kuva 1). Kaava-alueen pinta-ala on noin 21 hehtaaria.

Alue jakautuu jyrkästi alueen pohjoisosan entisen tehdasalueen (nykyinen Strömfors Innovation Park) rakennettuun ympäristöön ja suureksi osaksi luonnontilaisiin ja sen kaltaisiin metsiin. Lähellä Kymijokea ja tehdasalueen itäpuolella metsät ovat lehtoja, laajalti lehtipuuvaltaisia ja kosteita, paikoin soistuneita. Toisaalla vallitsevia ovat kuusivaltaiset tuoret ja lehtomaiset kangasmetsät. Tehdasalueen piha on laajalti päällystetty, mutta asfalttipintojen lisäksi paikalla tavataan kuivaa ja tuoretta niittyä, pensoittuneita joutomaita sekä hieman rakennettua vanhapuustoista puistoa. Pihan länsipuolella on koirienkoulutuskenttä, ja lähempänä jokea kaava-alueen raja kulkee laajan, sorapintaisen pysäköintialueen poikki. Kaava-alueen luontotyyppejä ja kasvillisuutta kartoitettiin vuonna 2017 (Salminen 2017). Kaava-alueen rajaus ilmenee Kuvasta 2.

Selvitystä tehtiin melko suppealla osuudella koko kaava-alueesta. Perhosinventointi painottui alueen pohjoisosaan, jossa vallitsevia ovat tuoret ja kosteat lehdot sekä avoimet ja puoliavoimet kulttuuriympäristöt. Päiväperhosia havainnoitiin lisäksi aivan alueen itärajalla lehdon, kuusikkoisen kangasmetsän ja pellon rajoilla.

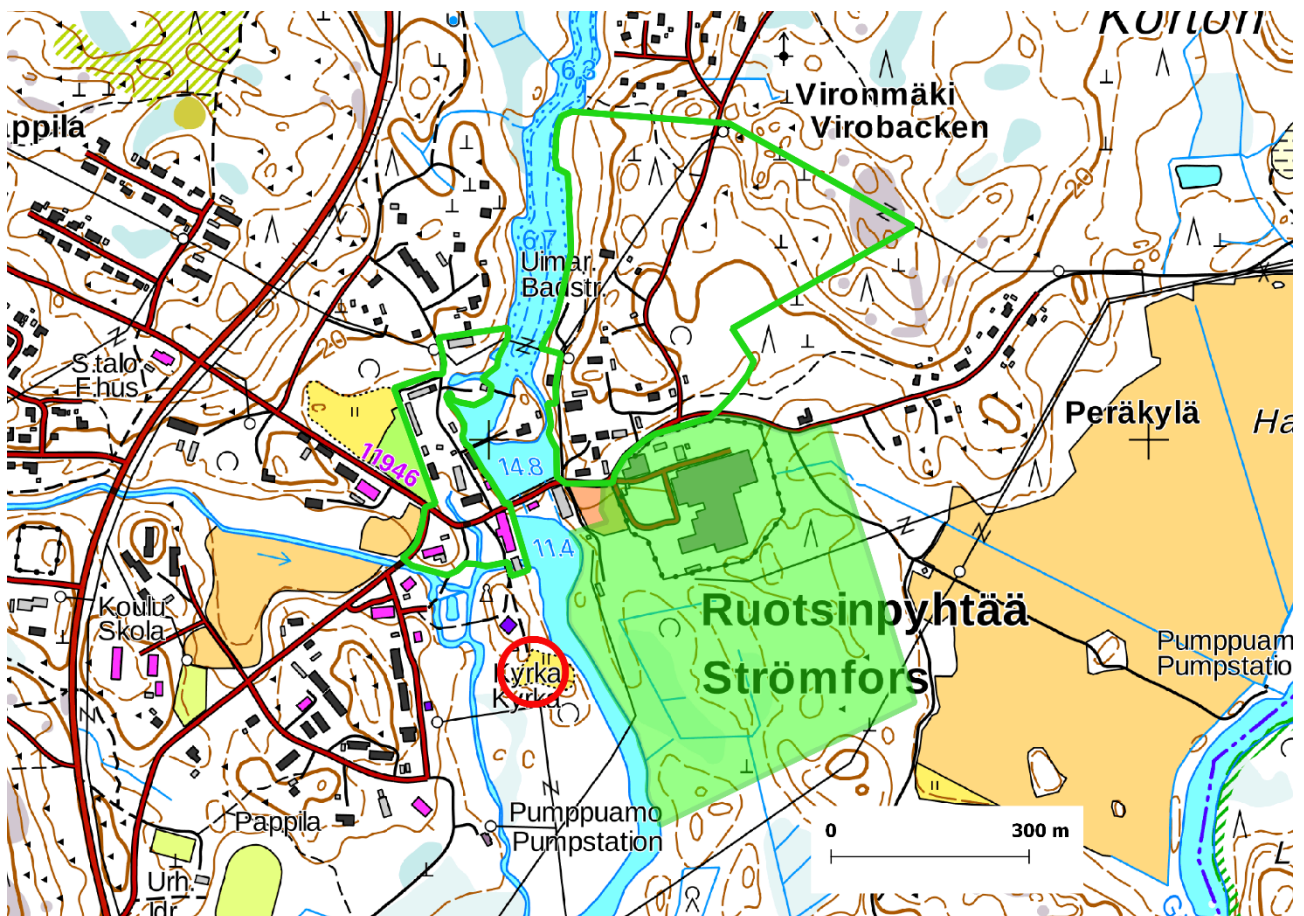

Kuva 1. Selvitysalueen sijainti. Pohjakartta: Maanmittauslaitoksen Taustakartta 1:40 000.

Perhosten kannalta Ruukin eteläisen kaava-alueen kasvistossa on huomionarvoista erityisesti kaikkien kotimaisten jalojen lehtipuulajien esiintyminen. Jopa harvinaista kynäjalavaa (*Ulmus laevis*) kasvaa istutettuna kolme vanhaa puuta tehtaan länsipuolella. Kulttuuriympäristöjen lähimetsiin Ruukin alueella voimakkaasti levinnyt vuorijalava (*U. glabra*) on runsas parkkialueen lähistöllä. Selvityksessä yksi suurimmista mielenkiinnon aiheista olikin toukkavaiheessa vuorijalavalla elävät perhoslajit.

Ruotsinpyhtään ruukin ympäristössä on käynnissä asemakaavoitus myös kahdella muulla alueella, joista toinen rajautuu suoraan eteläiseen kaava-alueeseen Ruukintietä ja Ahlströmintietä pitkin. Myös kolmas asemakaava-alue sijaitsee aivan lähellä, Kymijoen toisella rannalla, museoiden ja ruukin tunnetuimman vanhan rakennuskannan pihapiirissä. Näillä kahdella muulla kaava-alueella tehtiin perhosselvitystä samanaikaisesti kuin eteläisellä kaava-alueella. Tässä raportissa on viitattu myös kahden muun asemakaava-alueen perhoshavaintoihin. Aivan lähellä kaavoitettavia alueita, Ruotsinpyhtään kirkolla, työryhmä Pekka Savolainen, Kari Tahvanainen ja Jukka Tiittanen on seurannut vuosittain perhosia jo vuodesta 2010 lähtien. Myös heidän aineistoonsa on viitattu raportissa. Kuvan 2 karttaan on merkitty Ruukin kolme asemakaava-alueutta ja kirkon perhosseurantapaikka.

Vain yhdeltä tai muutamalta havainnointipaikalta löydetyt perhoslajit esiintyvät potentiaalisesti myös muilla lähistön samanlaisilla paikoilla. Sen vuoksi raportissa on huomioitu muilla asemakaava-alueilla vuonna 2018 havaitut lajit ja muu Ruukin perhosfaunasta olemassa oleva aineisto.

Kuva 2. Ruotsinpyhtään ruukin kolme asemakaava-alueutta ja Ruotsinpyhtään kirkon perhosseurantapaikka. Kaava-alueet rajattu vihreällä, seurantapaikka punaisella. Eteläisellä asemakaava-alueella on täyttöväri. Pohjakartta: Maanmittauslaitoksen Peruskarttarasteri.

1.2 Menetelmät ja ajoitus

Ruotsinpyhtään ruukin eteläisen kaava-alueen perhoslajistoa selvitettiin automaattipyydyksin sekä aktiivimenetelmin. Automaattipyydyksiä olivat yksi Jalas-mallin valorysä ja yksi syöttirysä. Valopyynti aloitettiin 23.4. ja lopetettiin 2.11. Syöttirysä oli pyynnissä 27.5.–3.8. ja 18.8.–4.11. Lamppuna valorysässä käytettiin 26.8. asti kirkaslasista 125 W elohopealamppua, tämän jälkeen kirkaslasista 250 W elohopealamppua. Käytetty syöttirysä oli tavanomainen katolla, suppilolla ja erillisellä keruustialla varustettu malli. Syöttinesteenä käytettiin perinteistä hiivalla käytettyä oluen ja fariinisokerin seosta, johon lisättiin ajoittain omena- tai päärynätäysmehua, loppuvaiheessa myös punaviiniä. Rysien koentavälin pituus vaihteli kevään–keskikesän 7–10 vuorokaudesta myöhäissyksyn reiluun kolmeen viikkoon.

Myrkkynä valorysässä ja syöttirysässä 3.8. asti käytettiin tetrakloorietaania. Syöttirysäpyynnissä pidettiin tauko 3.–18.8., minkä jälkeen tetrakloorietaanin sekaan lisättiin ksyleeniä. Taukoon oli syynä myrkyä odotettua nopeampi haihtuminen poikkeuksellisen lämpimien säiden takia. Samasta syystä tauon jälkeen alettiin syöttirysissä käyttää huomattavasti tetrakloorietaania edullisemmän ksyleenin ja tetrakloorietaanin sekoitusta. Pyyntitauko saattoi vaikuttaa todettuun lajimäärään vähentävästi, mikä merkitsee arviolta maksimissaan noin viittä lajia vähemmän kuin tauottomassa pyynnissä. Ksyleenin käytöllä ei ollut todennäköisesti vaikutusta rysän pyyntitehoon, mutta perhoset olivat sitä käytettäessä selvästi huonokuntoisempia kuin käytettäessä myrkkynä pelkää tetrakloorietaania.

Aktiivihavainnointimenetelmiä olivat näköhavainnointi ja haavinta, valvontavalohavainnointi ja miinaajien etsintä. Päiväperhosia havainnoitiin 1.6., 16.6. ja 15.7., iltakiivisiä lajeja 19.7. Päiväperhoshavainnoinnin tarkoituksena oli kesäkuussa ennen kaikkea EU:n luontodirektiivin liitteen IV lajin, kirjoverkkoperhosen (*Euphydryas maturna*) esiintymisen tarkistaminen. Kesäkuun päiväperhoshavainnoinnissa ei noudatettu orjallisesti kaava-alueen rajoja. Havainnointi keskittyi välittömästi rajan itäpuolelle, Ahlströmintieltä etelään kääntyvän peltotien varteen, missä sijaitsee osaksi kaavoitettavan metsäalueen ainoa hyvä päiväperhosniitty. Valvontavaloa käytettiin 17./18.6. ilman erityisiä lajitavoitteita. Toukkia tai pikemminkin niiden lehtiin tekemiä miinoja eli koverteita, etsittiin 26.8. ja 8.9. Miinaajien havainnointi rajoittui vuorijalavalla (*Ulmus glabra*), kynäjalavalla (*U. laevis*) ja metsävaahteralla (*Acer platanooides*) eläviin lajeihin. Pyynti- ja havainnointipaikat on esitetty menetelmittain Liitteen 1 kartassa.

Niin sanotut suurperhoset (Macrolepidoptera), juuriperhoset (Hepialidae) ja puuntuhoajat (Cossidae) sekä eräät yksittäiset muut pikkuperhoset (Microlepidoptera) määritti lajilleen raportin kirjoittaja. Loput lajit määritti Petri Hirvonen. Muita pikkuperhosia kuin juuriperhosia (kolme lajia) ja puuntuhojia (yksi laji) määritettiin yksittäisiä poikkeuksia lukuun ottamatta vain valorysällä ennen 29.6. kerätyistä ja valvontavalolta talletetuista yksilöistä. Ajallinen rajausta perustuu hentojen perhoslajien kulumiseen tavallisesti vaikeasti tunnistettaviksi perhosten ja muiden hyönteisten määrien kasvaessa suuriksi kesäheinäkuun vaihteen jälkeen. Lisäksi juhannuksen jälkeen mielenkiintoisten pikkuperhoslajien osuus valolta kerätyssä aineistossa pienenee selvästi. Yksilömäärät laskettiin ja on siksi ilmoitettu raportissa vain silmälläpidettävistä, uhanalaisista ja muuten kiinnostavista lajeista.

1.3 Perhosten esiintymisen ominaispiirteistä vuonna 2018

Kesä 2018 oli Itä-Uudellamaalla yksi tunnetun mittaushistorian lämpimimmistä. Poikkeusolosuhteet vaikuttavat suuresti lajien elinkiertoon ja havaittavuuteen. Tavallista varhaisemmat lentoajat ja lisääntymisnopeus ilmenevät peräkkäisten sukupolvien esiintymisenä. Vuoden 2018 perhosaineistoissa erityisesti huomioitavaa on toisen sukupolven yksilöiden runsaus lajeilla, jotka eivät ehdi ”normaalivuosina” sellaista tuottaa kuin optimaalisissa oloissa. Todennäköisesti tavattiin myös kolmannen sukupolven yksilöitä

lajeista, jotka esiintyvät tavallisesti kahtena polvena. Tunnusomaista perhosten esiintymiselle vuonna 2018 oli myös monen yökköslajin vähälukuisuus, mikä on voinut johtua kuivuudesta, mutta myös edellisvuoden lisääntymismenestyksestä.

Kuumalle kesälle ovat ominaisia myös perhosten vaellukset. Vuonna 2018 vaelluksista voimakkain oli gammayökkösellä (*Autographa gamma*). Gammayökkösmassat herättivät Suomessa laajoilla alueilla huomiota niin, että asia oli esillä yleisesti tiedotusvälineissäkin. Yhtenä ääri-ilmiönä voidaan mainita päiväperhosiin kuuluvan lanttuperhosen (*Pieris napi*) lentäminen valorysään Ruukin pohjoisella asemakaava-alueella.

Lämpimät säät aktivoivat perhosia liikkumaan erityisen paljon, mikä ilmenee lajien löytymisenä paikoilta, joilta niitä ei viileämmissä oloissa tavata. Tästä johtuen vuonna 2018 moni laji esiintyi todennäköisesti myös Ruukin alueella sellaisessa maastossa, jossa ne eivät normaalisti tule vastaan. Esimerkiksi tiettyjä miinaajia saattoi havaita odotettua viileämmillä maastonkohdilla. Näin ollen vuoden 2018 perhoshavainnoista on tavallista vaikeampaa tehdä johtopäätöksiä yksittäisten lajien tärkeimmistä habitaateista.

Ruotsinpyhtään Ruukilla jo kahdeksan vuotta perhosia seurannut työryhmä Kari Tahvanainen, Jukka Tiittanen ja Pekka Savolainen ilmoitti vuoden 2018 olleen lajimäärältään yksi parhaista seurantajakson aikana. Tämän perusteella Ruukin asemakaava-alueiden perhosselvitys ajoittui lajiston inventoinnin kannalta hyvään vuoteen, jolloin useimpina vuosina vähälukuiset lajit olivat hyvin tavoitettavissa. Toisaalta vuosi 2018 oli niitä, jolloin syöttien pyyntiteho oli laajoilla alueilla ainakin Etelä-Suomessa melko heikko suuren osan perhoskautta, Ruukin alueella koko syöttirysäpyynnin ajan. Valorysäsaaliit olivat monien yleisten yökköslajien vähälukuisuudesta huolimatta parhaina jaksoina melko suuria. Vuodenaikaan nähden aivan poikkeuksellista runsautta todettiin syyskuun alkupuolella, jolloin lämpötila pysyi ainakin yhtenä yönä koko ajan 20 °C:n tienoilla – kenties kerran vuosisadassa syyskuussa esiintyvä säätilanne. Myös toukokuun puolivälin – kesäkuun alun hellejaksojen aikana valolle tuli ajankohta huomioiden epätavallisen paljon perhosia.

1.4 Lajien levinneisyys ja uhanalaisuus

Raportin tiedot lajien levinneisyydestä ja yleisyydestä perustuvat pääasiassa *laji.fi*-portaalin havainnoista 2.1.2019 tehtyyn hakuun ja suurperhosten osalta myös Silvosen ym. (2014) *Suomen päivä- ja yöperhoset - maastokäsikirjaan*.

Laji.fi-portaalin havainnot ovat peräisin seuraavista aineistoista:

- Luomus - Suomen perhoset (Luomus) (LEPFEN) - <http://tun.fi/HR.527>
- Luomus - Suomen suurperhosatlas - <http://tun.fi/HR.209>
- Kuopio Natural History Museum - KUO perhoskokoelmat (Luoteis-Eurooppa) - <http://tun.fi/HR.1129>
- Hyönteistietokanta - <http://tun.fi/HR.200>
- Valtakunnallinen päiväperhosseuranta (NAFI) - <http://tun.fi/HR.175>
- University of Turku - Åbo Akademin hyönteiskokoelmat - <http://tun.fi/HR.1937>

Viimeksi julkaistusta perhosten uhanalaisuusarvioinnista (Kaitila ym. 2010) on kulunut pian jo kymmenen vuotta, minkä aikana monien uhanalaisiksi luokiteltujen perhoslajien esiintyminen Suomessa on ehtinyt muuttua olennaisesti. Esimerkiksi tämän selvityksen aineiston lajeista äärimmäisen uhanalaiseksi vuonna 2010 arvioitu vaahterakääpiökoi (*Stigmella aceris*) on ollut uhanalaisuusarvioinnin jälkeen äärimmäisen ekspansiivinen. Toisaalta eräiden aiemmin elinvoimaisiksi luokiteltujen lajien nykyinen esiintyminen antaa aiheen odottaa silmälläpidettävän tai uhanalaisen lajin statusta uudessa arvioinnissa. Selvityksessä löydettyjen lajien uusi uhanalaisuusluokka on syytä tarkistaa, kun uuden arvioinnin tulokset julkaistaan 2019.

Uhanalaisuusluokkien selitykset:

- LC = elinvoimainen
- NT = silmälläpidettävä
- VU = vaarantunut
- EN = erittäin uhanalainen
- CR = äärimmäisen uhanalainen
- NA = uhanalaisuuden arviointiin soveltumaton

Luonnonsuojeluasetuksen erityisesti suojeltujen lajien joukkoon on valittu lähinnä luokkien EN ja CR lajeja. Ruukin eteläiseltä asemakaava-alueelta ei todettu erityisesti suojeltavia lajeja, mutta eräistä voi tulla sellaisia luonnonsuojeluasetuksen päivittämisen jälkeen.

2 Tulokset

2.1 Yhteenveto

Ruotsinpyhtään ruukin eteläiseltä asemakaava-alueelta todettiin 558 perhoslajia, joista 375 kuuluu suurperhosiin. Suurperhosista kolme on Ruukilta aiemmin ilmoittamattomia, pikkuperhosista lähes kaikki. Luettelo kaikista selvityksessä löydetyistä lajeista on esitetty Liitteenä 2. Havaituista lajeista kuusi kuuluu uhanalaisuusluokkaan silmälläpidettävät (NT) ja neljä uhanalaiseen. Muita valtakunnallisesti ja seudullisesti harvinaisia lajeja löydettiin yhteensä viisi. Osa niistä saanee lähitulevaisuudessa NT- tai uhanalaisen lajin luokituksen.

Ruotsinpyhtään eteläiseltä kaava-alueelta vuoden 2018 selvityksessä löydetyt valtakunnallisesti uhanalaiset, silmälläpidettävät sekä muut valtakunnallisesti ja seudullisesti huomionarvoiset lajit:

- hamosurviaiskoi (*Nematopogon magnus*) LC
- lehtokääpiökoi (*Stigmella lemniscella*) NT
- vaahterakääpiökoi (*Stigmella aceris*) CR
- jalavakiiltokääriäinen (*Cydia leguminana*) EN
- kirjolahokoi (*Denisia stroemella*) VU
- kanervapussikoi (*Coleophora pyrrhulipennella*) NT
- valkopääkoisa (*Salebriopsis albicilla*) NA
- punalatvakoisa (*Anania lancealis*) NT
- niittyokakoisa (*Udea nebulalis*) LC
- vaahteravyömittari (*Cyclophora annularia*) NT
- aaltoritariyökkönen (*Catocala sponsa*) NT
- tuhkakaapuyökkönen (*Cucullia lucifuga*) LC
- punapetoyökkönen (*Cosmia pyralina*) NT
- pilkkuraitayökkönen (*Anorthoa munda*) VU

Luvussa 2.3 Lajiesittelyt on kerrottu erikseen seitsemän huomionarvoisen alueelta löydetyin lajin elintavoista ja levinneisyydestä. Niiden nimi on alleviivattu sitä edeltävässä luvussa 2.2 Keskeiset havainnot, jossa on esitetty tiivistetymin olennaisia tietoja muista kiinnostavista lajeista. Lukujen 2.2. ja 2.3 suurperhosten isäntäkasvitiedot perustuvat ilman eri viittausta Silvosen ym. (2014) maastokäsikirjaan.

2.2 Keskeiset havainnot

Selvityksessä todettiin odotetusti useita, erityisen mielenkiinnon kohteina olleita, toukkana jaloilla lehtipuilla eläviä perhosia. Erikseen mainittavia ovat vaahteraan sidonnaiset CR vaahterakääpiökoi ja NT vaahteravyömittari sekä jalaviin erikoistuneet lehtokääpiökoi, EN jalavakiiltokääriäinen ja NT punapetoyökkönen, lehmuksella elävä NA valkopääkoisa sekä tammella elävä NT aaltoritariyökkönen. Kaikkein kiinnostavimmat jalopuusidonnaiset lajit ovat jalavakiiltokääriäinen ja valkopääkoisa.

Ennen vuotta 2010 varmuudella Suomesta vain Ahvenanmaan Eckeröstä tavattu vaahterakääpiökoi on levinnyt viime vuosina laajoille alueille Etelä-Suomeen, ja sitä voidaan pitää nykyisin melko yleisenä etelärannikolla (Petri Hirvonen, henkilökohtainen tiedonanto). Vaahterakääpiökoin miinoja havaittiin molemmilla vaahteraa kasvavilla paikoilla, joilta sitä etsittiin erikseen; noin 20 kappaletta 26.8. parkkipaikan eteläpuolella venerannan ohittavan ja etelämpänä jokirantaa seuraavan polun varressa, ja noin viisi kappaletta 8.9. tehdasalueen itäpuolisessa lehdossa. Toukkana tammella elävä aaltoritariyökkönen ei ole nykyisin mikään harvinaisuus. Lajilla on voimakas vaellustaipumus ja sitä tavataan usein etäälläkin isäntäkasvin kasvupaikoista.

Muita Ruukin eteläiseltä asemakaava-alueelta todettuja, harvinaisia, jalojen lehtipuiden esiintymisestä riippumattomia, seka- ja lehtimetsien perhoslajeja ovat LC harmosurvaiaskoi ja VU pilkkuraitayökkönen. Niistä merkittävin on Pohjois-Suomeen asti levinnyt harmosurvaiaskoi, jota tuli yksi yksilö valorysään 27.5.–10.6. Aiemmin se on ilmoitettu Itä-Uudeltamaalta vain Loviisan Strömlandetista, ja Kymenlaakson ainoa havainto on Virolahdelta. Lajin elinvaatimuksista ei tiedetä juuri muuta kuin, että se elää enimmäkseen puoliavoimissa metsissä (Bengtsson ym. 2008). Monilla lehtipuilla elävä pilkkuraitayökkönen on yleistynyt selvästi viime uhanalaisarviointin jälkeen. Levinneisyydeltään lounaisesta LC pikkuraitayökkösestä on tiedossa varsin vähän havaintoja lähiseudulta.

Kaava-alueen metsistä yli puolet on kuusivaltaisia. Selvityksessä käytetyt automaattipyydykset sijoitettiin lehtipuuvaltaisiin lehtoihin, sillä kiinnostavaa lajistoa oli odotettavissa enemmän niistä kuin havumetsistä. Havumetsille ominainen lajisto on kuitenkin hyvin edustettuna alueelta kerätyssä aineistossa. Mielenkiintoisimmat havaituista havumetsälajeista ovat LC munkkiyökkönen (*Panthea coenobita*), jota saatiin valorysällä kaksi toisen sukupolven yksilöä pyyntijaksolla 26.8.–8.9., ja NT kanervapussikoi, jota saatiin niin ikään valorysällä yksi yksilö välillä 10.–28.6. Muualla kuin etelärannikolla enimmäkseen satunnaisesti tavattavasta, toukkana kuusella (*Picea abies*) elävästä munkkiyökkösestä ei tiedetä tarkempia elinympäristövaatimuksia. Kuivilla, aurinkoisilla kankailla ja kallioilla tavattava kanervapussikoi on nykyisin yleisempi kuin vielä voimassa oleva uhanalaisuusluokka, NT, antaa ymmärtää (Petri Hirvonen, henk. koht.). Ruukin eteläisellä asemakaava-alueella ei juuri kasva lajin isäntäkasvia, kanervaa (*Calluna vulgaris*), joten kanervapussikoi lienee lentänyt paikalle kaava-alueen ulkopuolelta.

Ruukin eteläiseltä asemakaava-alueelta tavatuista, kulttuuriympäristöissä elävistä lajeista VU kirjolahokoi on jalavakiiltokääriäisen ohella merkittävin. Ruukki on kirjolahokoin havaintopaikoista selvästi Suomen itäisin. Laji edustaa perhosista kiinnostuneidenkin keskuudessa huonosti tiedostettuja, toukkana lahossa puuaineksessa eläviä perhosia. Avoimissa ja puoliavoimissa ympäristöissä, usein ihmisasutuksen läheisyydessä esiintyvien lajien joukosta muita erityisesti mainittavia ovat LC tuhkaapuyökkönen, viime aikoina harvinaistunut LC niittyokakoisa, NT punalatvakoisa (*Anania lancealis*) ja LC illakkokoi (*Plutella porrectella*).

Toukkana ainakin sarjakeltanolla (*Hieracium umbellatum*) ja peltovalvatilla (*Sonchus arvensis*) elävää, Itä-Uudellamaalla ja eteläisessä Kymenlaaksossa hyvin harvinaista tuhkaapuyökkösestä saatiin vain yksi yksilö valorysällä pyyntijaksolla 27.5.–10.6. Lajin lisääntyminen Ruotsinpyhtään kirkonkylässä on todennäköistä, mutta on mahdotonta sanoa, onko kyseinen yksilö syntynyt eteläisellä asemakaava-alueella. Sarjakeltano ja

muut keltanot ovat yleisiä selvitysalueella. Niittyokakoisaa saatiin myöskin vain yksi yksilö ja punalatvakoisaa kaksi yksilöä, yksi valorysästä jaksolta 27.5.–10.6. ja toinen valontavalolta 17./18.6. Niittyokakoisaa löydettiin lisäksi pohjoisen asemakaava-alueen selvityksessä, joten sillä on todennäköisesti Ruukissa paikallinen populaatio. Punalatvakoisan toukka on moniruokainen ja syö punalatvan (*Eupatorium cannabinum*) lisäksi useita kosteiden paikkojen ruohoja – punalatvaa ei ole Ruukin asemakaava-alueilta löytynyt. Valorysään välillä 10.–28.6 tullut illakkokoi on sidoksissa melko harvinaiseen ravintokasviinsa, vanhaan maatiaisperennaan, illakkoon (*Hesperis matronalis*).

Ruukin eteläisellä asemakaava-alueella havaittu päiväperhoslajisto koostui yleisistä, elinympäristövaatimuksiltaan laaja-alaisista lajeista. Selvityksessä ei havaittu EU:n luontodirektiivin liitteen IV lajia, kirjoverkkoperhosta, joka on Kaakkois-Suomessa melko yleinen. Kirjoverkkoperhosen toukkavaiheen pääasiallista elinympäristöä ei esiinny kaava-alueella, koska kangasmaitikka (*Melampyrum pratense*) puuttuu alueen kasvistosta. Toisaalta toukkia tavataan lisäksi harvoin koiranheideltä (*Viburnum opulus*), joka on melko yleinen Ruukin lehdossa. Ruukin runsaan jalavaesiintymän perusteella yhtenä mahdollisena, merkittävänä lajina pidetty jalavanopsasiipi jäi myös toteamatta, mutta se löydettiin vain muutaman kymmenen metrin päästä alueen pohjoisrajalta, Ruukin pohjoisen asemakaava-alueen puolelta. Lajin lisääntyminen myös eteläisellä kaava-alueella on mahdollista, mutta pohjoisella alueella on enemmän aurinkoisia, todennäköisesti sille suotuisampia jalavan kasvupaikkoja.

Kuva 3. Lehtokääpiökoin käytävämäinen miina vuorijalavan lehdessä.

2.3 Lajiesittelyt

Lehtokääpiökoi (*Stigmella lemniscella*) NT

Yhteensä noin 100 toukkahavaintoa (miinoja) 26.8. ja 8.9.

Kaikilta jalavien kasvupaikoilta Ruukista vuonna 2018 löytyneellä lehtokääpiökoilla on vahva kanta Ruukissa. Parkkialueen eteläpuolella miinoja todettiin jokaiselta tarkistetun vuorijalavan lehdiltä, sekä nuorista puista että suurten yksilöiden alaoksilta, parhaimmillaan muutamia kymmeniä puuta kohti. Myös tehtaan pihan kynäjalavien lehdistä löydettiin pikaisessa inventoinnissa helposti kymmenkunta miinaa. Tehtaan itäpuolella, missä jalavaa kasvaa paljon vähemmän, lajia tavattiin niin ikään runsaasti. Lehtokääpiökoin käytävämiinan (Kuva 3) voi sekoittaa Suomessa varmuudella vain Ahvenanmaalla esiintyvän jalavakääpiökoin (*Stigmella ulmivora*) miinaan. Bengtssonin ym. (2008) mukaan lehtokääpiökoin elinympäristöiksi kelpaavat monenlaiset valoisat jalavien kasvupaikat: kujanteet, metsänreunat, lehtimetsät ja laitumet. Ruukissa lajia havaittiin myös varsin varjoisilta kohteilta, mikä voi johtua kesän 2018 tavallista lämpimämmistä säistä. Suomessa lehtokääpiökoi tekee säännöllisesti kaksi sukupolvea. Ruukista elo–syyskuussa löytyneet miinat olivat pääsääntöisesti toukkien jo jättämiä (toukka koteloituu maahan).

Eniten lehtokääpiökoin esiintymiä tunnetaan Lounais-Suomesta ja pääkaupunkiseudulta. Ruukin havainnot ovat itäisimmät Suomesta ilmoitetut. Muualta Loviisasta laji tunnetaan kaupungin keskustasta. Se esiintyy todennäköisesti runsaana myös keskustan viereisen Garnisonin kaupunginosan jalavaistutuksissa ja jalopuumetsiköissä.

Jalavakiiltokääriäinen (*Cydia leguminana*) EN

1 yksilö valorysällä 27.5.–10.6.

Ruukin eteläiseltä asemakaava-alueelta tavatuista jaloilla lehtipuilla elävistä lajeista jalavakiiltokääriäinen on valkopääkoisan ohella harvinaisin. Ruukin havainto on Loviisan ensimmäinen. Lähialueilta se on todettu Porvoosta, Elimäeltä ja Myllykoskelta. Lajista on tehty viime vuosina useita havaintoja uusilta löytöpaikoilta.

Toukka elää Svenssonin (2006) mukaan lahossa jalavan kaarnassa, johon se myös koteloituu. Useimmat lajin kotimaiset löytöpaikat ovat jalavaa kasvavia puistoja ja puutarhoja (Nupponen & Mannerkoski 2016), Ruotsissa puuistutusten ohella myös metsänreunat (Svensson 2006). Toukka on syönyt kasvatuksessa raitaa (*Salix caprea*), joten sen esiintymistä ei voi yhdistää yksipuolisesti jalavan kasvupaikkoihin (Petri Hirvonen & Marko Mutanen, henk. koht.). Vanhoista raidoista ei ole puutetta pohjoisella eikä eteläisellä asemakaava-alueella. Sopivan elinympäristön perusteella jalavakiiltokääriäisen paikallinen populaatio Ruukissa tuntuu todennäköiseltä. Lajin löytämisen sille huonolla inventointimenetelmällä, valorysällä, viittaa runsaaseen kantaan.

Jalavakiiltokääriäinen on mahdollista löytää iltapäivällä lennosta (Svensson 2006). Myös perhossyötit houkuttelevat sitä (Nupponen & Mannerkoski 2016). Havainnot valolta ovat harvinaisia.

Kirjolahokoi (*Denisia stroemella*) VU

1 yksilö valorysällä 10.–28.6.

Kirjolahokoihavaintoja on ilmoitettu nyky-Suomesta ennen Ruukin löytöä vain Lounais-Suomesta ja Porkkalanniemeltä. Lisäksi laji on todettu Karjalan kannakselta. Toukka elää lahoavassa puuaineksessa. Aikuisia kirjolahokoita on löydetty Suomesta myös elävien, lehtipuiden, ainakin tammien rungoilta, ja kirjallisuudessa mainitaan mahdollisina toukkaympäristöinä vanhat tammet, pyökit (*Fagus sylvatica*) ja

männyt (Palm 1989). Perhosta on löydetty maastamme viime aikoina lounaasta vanhoista, hylätyistä hirsirakennuksista (Marko Mutanen henk. koht.).

Ruukin keskeinen vanha rakennuskanta ulottuu parinsadan metrin päähän kirjolahokoin havaintopaikasta, joten perhonen voi olla lähtöisin siitä. Laji ei ole tuhoeläin, mutta eläessään rakennuksessa se ilmentänee "isäntänsä" heikentynyttä kuntoa. Lounais-Suomen havaintopaikoilta on löydetty merkkejä toukkien ruokailusta mm. talojen alapohjista (M. Mutanen, henk. koht.). Mutasen mukaan rakennuksista löytyneet toukkajäljet olivat pitkälle pilaantuneessa rakennuspuussa talon ollessa muuten vielä ulospäin melko hyväkuntoinen.

Valkopääkoisa (*Salebriopsis albicilla*) NA

1 yksilö valorysällä 27.5.–10.6.

Valkopääkoisan kotimaisesta kannasta ei ole ollut aiemmin selvyttä, ja se luokiteltiin uhanalaisuuden arviointiin soveltumattomaksi vuonna 2010. Sen uhanalaisuusluokka on määritelty vuonna 2019 julkaistavassa uudessa uhanalaisuusarviossa (Petri Hirvonen henk. koht.). Valkopääkoisaa havaittiin vuonna 2018 useita yksilöitä Loviisasta, Tesjoelle, Keitalaan ja Kullaan sijoittuvasta yhtenäiskoordinaattiruudusta (YKJ) 670:346 – Ruukin YKJ-ruutu on 671:347. Loviisan itäpuolelta laji on ilmoitettu vain Itäisen Suomenlahden kansallispuistosta. Länsipuolella lähin tunnettu havaintopaikka sijaitsee Porvoossa.

Valkopääkoisan toukka elää Svenska Fjärilar -www-sivujen mukaan lehmuksella (< http://www2.nrm.se/en/svenska_fjarilar/s/salebriopsis_albicilla.html >), mutta muuten sen elinympäristövaatimuksista tiedetään hyvin vähän. Ruukin havainnossa voi olla kyse myös kaava-alueen ulkopuolelta lentäneestä tai kauempaa vaeltaneesta yksilöstä. Ruukin eteläisellä asemakaava-alueella kasvaa hieman metsälehmusta, mutta etäällä valorysäpaikasta. Joen länsipuolella kasvaa useita vanhoja lehmuksia.

Niittyokakoisa (*Udea nebulalis*) LC

1 yksilö valorysällä 27.5.–10.6.

Myös päivisin lentävän niittyokakoisan toukka syö monia ruohovartisia kasveja, pohjoismaissa ainakin kellokasveja (*Campanula*) (Slamka 2013, Svenska Fjärilar -www-sivut. < http://www2.nrm.se/en/svenska_fjarilar/u/udea_nebulalis.html >). Lajia tavataan niityillä ja valoissa metsissä. Niittyokakoisa on maassamme laajalle levinnyt, mutta nykyisin harvinainen, viimeisimmässä vuoden 2010 uhanalaisarviointissa vielä elinvoimainen. Loviisan muut havainnot ovat alueilta, joilla on keräilty perhosia pitkään ja aktiivisesti: Strömslandetista 1990-luvulta 2010-luvulle saakka ja YKJ-ruudusta 670:346 vuosina 2015 ja 2016, jolloin se on ollut paikallisesti melko runsas. Rannikon tuntumasta, Ruotsinpyhtään itäpuolelta, on tiedossa vain yksittäishavainto Kotkasta.

Vaahteravyömittari (*Cyclophora annularia*) NT

1 yksilö valorysällä 15.–26.8.2017

Vaahteravyömittaria saatiin vain yksi toisen sukupolven yksilö. Laji on syytä arvioida Ruukissa paikalliseksi, mutta vähälukuiseksi. Sitä saatiin useita yksilöitä Ruukin pohjoiselta asemakaava-alueelta vuonna 2018. Lisäksi vaahteravyömittari on tavattu vuosina 2010, 2013 ja 2018 Ruotsinpyhtään kirkon valorysäpyynnissä. Lajista on ilmoitettu muualta Loviisasta mm. YKJ-ruudusta 670:346 useita yksilöitä aikavälillä 2011–2018 ja

kaksi yksilöä ruudusta 669:346 1990-luvulla. Lisäksi tunnetaan yksittäishavainto (mahdollisesti loikkari) Lehtisen saarelta. Pyhtäältä ei ole tiedossa havaintoja, Kotkasta vain kaksi yksilöä kahdelta eri paikalta.

Silvosen ym. (2014) mukaan vaahteravyömittari elää Suomessa hyvin harvinaisena harvapuustoisissa lehdoissa, mikä sopii paremmin pohjoisen kuin eteläisen asemakaava-alueen havaintopaikkaan. Toukka elänee Suomessa vain metsävaahteralla (*Acer platanoides*), etelämpänä myös muilla vaahteroilla.

Punapetoyökkönen (*Cosmia pyralina*) NT

7 yksilöä valorysällä 7.7.–15.8., 45 yksilöä syöttirysällä 7.7.–3.8.

Punapetoyökkösen Ruotsinpyhtään populaatio on ollut perhostutkijoiden keskuudessa yleisesti tiedostettu jo useita vuosikymmeniä, koska se oli pitkään yksi maamme harvoista vakaista. Sitten laji on yleistynyt ja siitä on tehty havaintoja paitsi pitkin eteläistä rannikkoaluetta, myös Itä-Suomen sisämaasta. Punapetoyökköstä on tavattu eri puolilta Loviisaa. Loviisan löytöpaikkatiedot ovat epätarkkoja (10 km x 10 km -YKJ-ruuduista), ja osa havainnoista on etelästä loikanneista yksilöistä. Yhtenäiskoordinaattiruudusta 670:346 laji on havaittu useasti 2010-luvulla, myös 2018.

Toukkana jalavalla elävän punapetoyökkösen vakiintuneet havaintopaikat sijaitsevat pääasiassa jalavaa kasvavissa lehdoissa, mutta lajin lisääntyminen myös puistojen jalavaistutuksissa ei liene mahdotonta. Eräät havainnot viittaavat vähän laajempaan toukan isäntäkasvivalikoimaan (Silvonen ym. 2014). Petoyökkösen (suku *Cosmia*) toukat ovat ns. murhaajia eli ne tappavat muita, samasta ravinnosta kilpailevia toukkia.

Kuva 4. Vaahteravyömittari (*Cyclophora annularia*). Kuva: Pekka Malinen.

Kuva 5. Punapetoyökkönen (*Cosmia pyralina*). Kuva: Pekka Malinen.

3 Ruotsinpyhtään ruukin muut perhoshavainnot

3.1 Aineistojen laatu ja vertailukelpoisuus

Ruotsinpyhtään kirkonkylässä ovat keränneet ja havainnoineet perhosia monet perhosharrastajat vuosien varrella. Runsaammin tietoa Ruukin suurperhosfaunasta on kertynyt 1980-luvulta alkaen. Lähes kaikkien vanhempien alueelta kerättyjen perhosten paikkatiedot ovat liian epätarkkoja Ruukista talletettujen yksilöiden erottamiseen muista entisestä Ruotsinpyhtään kunnasta talletetuista yksilöistä. Vain harvoista pikkuperhoslajeista on ollut tietoa ennen vuoden 2018 asemakaavaselvityksiä. Tähän lukuun on koottu mielenkiintoisimmat Ruotsinpyhtään kirkonkylän lajihavainnot ja verrattu eteläisen asemakaava-alueen havaintoja pitemmältä ajalta koko kirkonkylän alueelta olemassa olevaan lajistotietoon. Tärkeimmät vertailukohtat ovat Ruukin kahden muun asemakaava-alueen perhosselvityksen tulokset sekä Pekka Savolaisen, Kari Tahvanaisen ja Jukka Tiittasen seuranta-aineisto Ruotsinpyhtään kirkolta vuosilta 2010–2018.

Kirkon ja eri kaava-alueiden aineistot eivät ole suoraan vertailukelpoisia vaihtelevan havainnointipanostuksen takia. Läntisen kaava-alueen lajistoa selvitettiin lähinnä syöttirysän avulla ja lyhemmän aikaa kuin muilla alueilla, joten tämän alueen aineisto ei ole kokonaisuutena lainkaan vertailukelpoinen kolmen muun alueen aineiston kanssa. Kirkon lähistöllä on kerätty perhosia vuosittain automaattipyydyksillä jo yhdeksän vuotta, minkä vuoksi tältä paikalta havaittu lajimäärä on paljon korkeampi kuin asemakaava-alueilta havaittu. Pohjoisella asemakaava-alueella käytettiin valoryssä tehokkaampaa lamppua kuin eteläisellä kaava-alueella pitkälle elokuulle asti, minkä jälkeen lamppuja vaihdettiin ja tehokkaampi lamppu oli käytössä eteläisellä alueella. Lampun tehon vaikutus perhosten houkutteluun korostuu kesän valoisimpana aikana. Lisäksi pohjoisella alueella oli elokuun alkuun asti käytössä kaksi syöttirysää, kun eteläisellä alueella oli koko pyyntikauden vain yksi syöttirysä.

3.2 Ruukin pohjoisen ja läntisen asemakaava-alueen havainnot

Ruotsinpyhtään ruukin pohjoiselta asemakaava-alueelta todettiin vuoden 2018 selvityksessä 653 perhoslajia eli 94 lajia enemmän kuin eteläiseltä asemakaava-alueelta. Merkittävä ero johtuu osittain pohjoisen alueen suuremmasta pyyntitehosta, mutta todennäköisesti myös pienilmastollisesti edullisemmasta sijainnista. Sahanmäki nousee ympäristöönsä ylemmäksi ja siltä laskee rinne etelään päin, mikä tekee tästä osa-alueesta erityisesti eteläiselle, lämpöä vaativalle lajistolle otollisemman elinympäristön ja lisäksi myös ympäristöään paremman pyyntipaikan. Yölämpötilat voivat olla tyyninä öinä pohjoisen alueen keskeisellä pyyntipaikalla Sahanmäellä usean asteen korkeampia kuin eteläisen alueen rysäpaikoilla. Pohjoisella kaava-alueella on myös selvästi enemmän aurinkoisia metsänreunoja. Eteläisen kaava-alueen metsänreunat ovat sitä vastoin sähkölinjojen ja polkujen reunoja lukuun ottamatta vallitsevasti pohjoisen puolella.

Merkittävimmät pohjoiselta asemakaava-alueelta tavatut, mutta eteläiseltä kaava-alueelta havaitsematta jääneet lajit:

- viirukääpäkoi (*Nemapogon nigralbella*) NT
- rantatikkukoi (*Caloptilia falconipennella*) NT
- lehtotikkukoi (*Caloptilia jurateae*) NT
- ratamotikkukoi (*Aspilapteryx tringipennella*) NT
- luhtasirppikäriäinen (*Ancylis kenneli*) NT
- kirjojäpläköi (*Ethmia quadrillella*) VU
- säämiskäpussikoi (*Coleophora solitariella*) NT
- jalavanopsasiipi (*Satyrium w-album*) LC
- saarnilovimittari (*Ennomos fuscantarius*) LC
- kalvosiiipi (*Nudaria mundana*) NT
- vaahterayökkönen (*Acronicta aceris*) NT
- kvartsiyökkönen (*Eucarta virgo*) NA
- kaitapetoyökkönen (*Cosmia affinis*) NA
- ohjasyökkönen (*Eugraphe sigma*) NA

Mitään edellä luetelluista lajeista ei todettu Ruukin läntiseltä asemakaava-alueelta. Sieltä saatiin kuitenkin kaksi mainittavaa lajia, LC lehmuskeltayökkönen (*Tiliacea citrigo*) ja LC idänritariyökkönen (*Catocala adultera*), jotka jäivät löytymättä eteläiseltä ja pohjoiselta asemakaava-alueelta.

Viirukääpäkoille, rantatikkukoille, lehtotikkukoille, luhtasirppikäriäiselle, saarnilovimittarille, vaahterayökköselle, kvartsiyökköselle, kaitapetoyökköselle on todennäköisesti sopivaa lisääntymisympäristöä myös eteläisellä asemakaava-alueella, rantatikkukoille ja luhtasirppikäriäiselle jopa enemmän kuin pohjoisella kaava-alueella. Ratamotikkukoin isäntäkasvia, heinäratamo (*Plantago lanceolata*) ei ole löydetty miltään Ruukin asemakaava-alueelta, joten se lienee harhautunut paikalle niiden ulkopuolelta. Muun muassa saarnilovimittarilla, vaahterayökkösellä ja jalavalla elävällä kaitapetoyökkösellä lienee populaatio laajalla alueella Ruukin jalopuustoisissa metsissä ja puistoissa. Lämpöolot saattavat kylläkin rajoittaa erityisesti maahamme vähitellen kotiutumassa olevaa kaitapetoyökköstä.

3.3 Ruotsinpyhtään kirkon havainnot

Ruotsinpyhtään kirkon vuosien 2010–2018 seuranta-aineistoon kuuluu yhteensä 514 suurperhoslajia, joista 139 ei havaittu Ruukin eteläiseltä asemakaava-alueelta vuonna 2018. Kirkon perhosrysiin menneistä pikkuperhosista raportin kirjoittajalla on tietoa vain muutamista lajeista. Kirkon lähistöllä todennäköisesti

lisääntyvissä, mutta kaava-alueelta havaitsematta jääneissä lajeissa on paljon sellaisia, joiden elinympäristöä esiintyy myös kaava-alueella. Niistä suuri osa on melko yleisiä tai melko harvinaisia, yleensä yksittäin tavattavia metsien ja kulttuuriympäristöjen lajeja, jotka jäävät helposti havaitsematta yhden vuoden selvityksessä. Silmiinpistävin ero kirkon ja asemakaava-alueiden lajistossa on kosteikko- ja rantalajeissa, joita on paljon enemmän kirkon aineistossa. Näille lajeille tyypillistä elinympäristöä tavataan kaiken kaikkiaan varsin vähän Ruukin alueella, joten moni niistä varttuneena alempana jokivarressa.

Ruotsinpyhtään kirkolta saadut valtakunnallisesti uhanalaiset, silmälläpidettävät sekä muut valtakunnallisesti ja seudullisesti huomionarvoiset perhoslajit, joita ei löydetty Ruukin asemakaava-alueiden perhosselvityksissä:

- häiveperhonen (*Apatura iris*) LC
- lehvämittari (*Hemithea aestivaria*) NT
- viherämittäri (*Thalera fimbrialis*) EN
- turalehtimittäri (*Scopula corivalaria*) EN
- kilpimittäri (*Stegania cararia*) NA
- kivimittäri (*Coenocalpe lapidata*) NT
- silkkiraanumittäri (*Epirrhoe rivata*) LC
- kohokkipikkumittäri (*Eupithecia venosata*) NT
- pähkinämittäri (*Asthena albulata*) LC
- tammilovimittäri (*Ennomos erosarius*) LC
- kuusamamittäri (*Apeira syringaria*) LC
- mäkiokamittäri (*Aplocera plagiata*) NT
- valkohangokas (*Cerura erminea*) LC
- kiiltosiilikäs (*Callimorpha dominula*) NT
- keltasiilikäs (*Diacrisia purpurata*) NT
- pistesiipi (*Setina irrorella*) NT
- rusovaskiyökkönen (*Autographa jota*) LC
- kultayökkönen (*Lamprotes c-aureum*) NT
- sammaltammiyökkönen (*Dryobotodes eremita*) LC
- pikkukalvakkayökkönen (*Sedina buettneri*) LC
- pyöröneilikayökkönen (*Hadena perplexa*) NT
- orasyökkönen (*Agrotis segetum*) LC
- tammivenhokas (*Meganola strigula*) LC
- kääriäisvenhokas (*Earias clorana*) LC

Suomesta vasta vuonna 2006 ensimmäisen kerran tavattu kilpimittäri on yksi Ruukin alueen kiinnostavimmista lajeista. Lajilla ei ole tiedossa erityisiä elinympäristövaatimuksia. Havaintopaikat ovat usein kulttuuriympäristöissä, ja toukka syö haapaa ja poppelia (*Populus*) (Silvonen ym. 2014).

Mitään edellä luetelluista lajeista ei ole tullut kirkon rysiin useampana kuin kahtena vuonna. Osalla niistä paikallinen kanta on voinut olla tilapäinen. Eräiden kohdalla sopivan elinympäristön esiintyminen Ruukissa on kyseenalaista. Ainakin toukkana mäkikuismalla (*Hypericum perforatum*) elävän mäkiokamittäriin sekä nurmikohokilla (*Silene vulgaris*) elävien kohokkipikkumittäriin sekä nurmikohokilla ja mäkitervakolla (*Viscaria vulgaris*) elävän pyöröneilikayökkösen isäntäkasveja ei ole löytynyt asemakaava-alueilta, ja niitä kasvaa muuallakin Ruukissa hyvin vähän, jos ollenkaan. Turalehtimittäri on kosteikkolaji, jonka lisääntymisympäristöt lienevät kirkonkylän taajaman eteläpuolella. Viherämittäri on rämeiden ja paahdeympäristöjen laji, joten sekin lienee lentänyt seuranta-alueelle kauempaa. Myös pistesiipi lisääntyy paahdeympäristöissä eli lienee alueella vain vierailija.

Lajien elinympäristövaatimusten perusteella asemakaava-alueilta havaitsematta jääneistä huomionarvoisista lajeista ainakin häiveperhosen, lehvämittarin, kivimittarin, kilpimittarin ja keltasiilikkään lisääntyminen eteläisellä kaava-alueella on mahdollista. Myös kiiltosiilikkäälle, silkkiraanumittarille ja kääriäisvenhokkaalle saattaa löytyä eteläiseltä alueelta sopivaa toukkahabitaattia.

Ruotsinpyhtään ruukin eteläiseltä asemakaava-alueelta tavatuista lajeista 15 ei ole saatu kirkon perhosseurannassa. Niistä useimmat voivat kuulua myös kirkon ympäristön lajistoon. Ne ovat enimmäkseen yleisiä päiväaktiivisia lajeja, joiden havainnointiin ei ole juuri panostettu kirkolla. Varhain keväällä lentävän pilkkuraitayökkösen jääminen havaitsematta voi johtua siitä, että perhospyynti on aloitettu kirkolla monena vuonna vasta reilusti toukokuun puolella, kerran kesäkuussa. Aaltoritariyökkösen ja pikkuhäiveperhosen (*Apatura ilia*) puuttuminen kirkon havainnoista selittyy syöttipyyntin vähäisyydellä. Happomarjamittarin (*Rheumaptera cervinalis*) esiintyminen riippuu happomarjapensaiden (*Berberis*) kasvupaikoista.

3.4 Muut Ruotsinpyhtään kirkonkylän havainnot

Laji.fi-portaaliin tallennetuista havainnoista löytyi haussa 34 lajia, joita ei ole havaittu vuoden 2018 asemakaavaselvityksissä eikä kirkon perhosseurannassa vuosina 2010–2018.

Lisäksi eräät asemakaavaselvitysten havainnoista ja kirkon seuranta-aineistosta puuttuvat päiväperhoslajit on todennäköisesti havaittu Ruukin alueelta, mutta niiden havainnot ovat peräisin Valtakunnallisen päiväperhosseurannan tietokannasta, jota varten tiedot ilmoitetaan 10 x 10 km tarkkuudella. Havaintoja ei voi siis paikantaa tarkemmin.

Valtaosa Ruukin asemakaavaselvityksissä ja Ruotsinpyhtään kirkon seurannassa löytymättä jääneistä lajeista on ilmoitettu alueelta viimeksi yli 25 vuotta sitten. Monet niistä ovat laajoilla alueilla voimakkaasti taantuneita lajeja, jotka olivat havainnointiaikana vielä yleisiä. Niillä ei ole todennäköisesti enää populaatiota Ruukin alueella.

Erikseen mainittavia lajeja ovat tamminopsasiipi, hammasmorsiusyökkönen ja tammiritariyökkönen, jotka ovat Itä-Uudellamaalla ja Kymenlaaksossa harvinaisia. Yökköslajien havainnot saattavat liittyä vaelluksiin. Jalavasoukkokääriäinen ja jalavajäytäjäkoi ovat suhteellisen mielenkiintoisia isäntäkasvisidonnaisuutensa perusteella.

Pikkuperhoslajien puuttuminen asemakaava-alueiden lajistoilta voi johtua siitä, että ne on havaittu loppukesällä. Kaavaselvityksissä ei määritetty pikkuperhoslajeja rysäsaaliista enää kesäkuun lopun jälkeen.

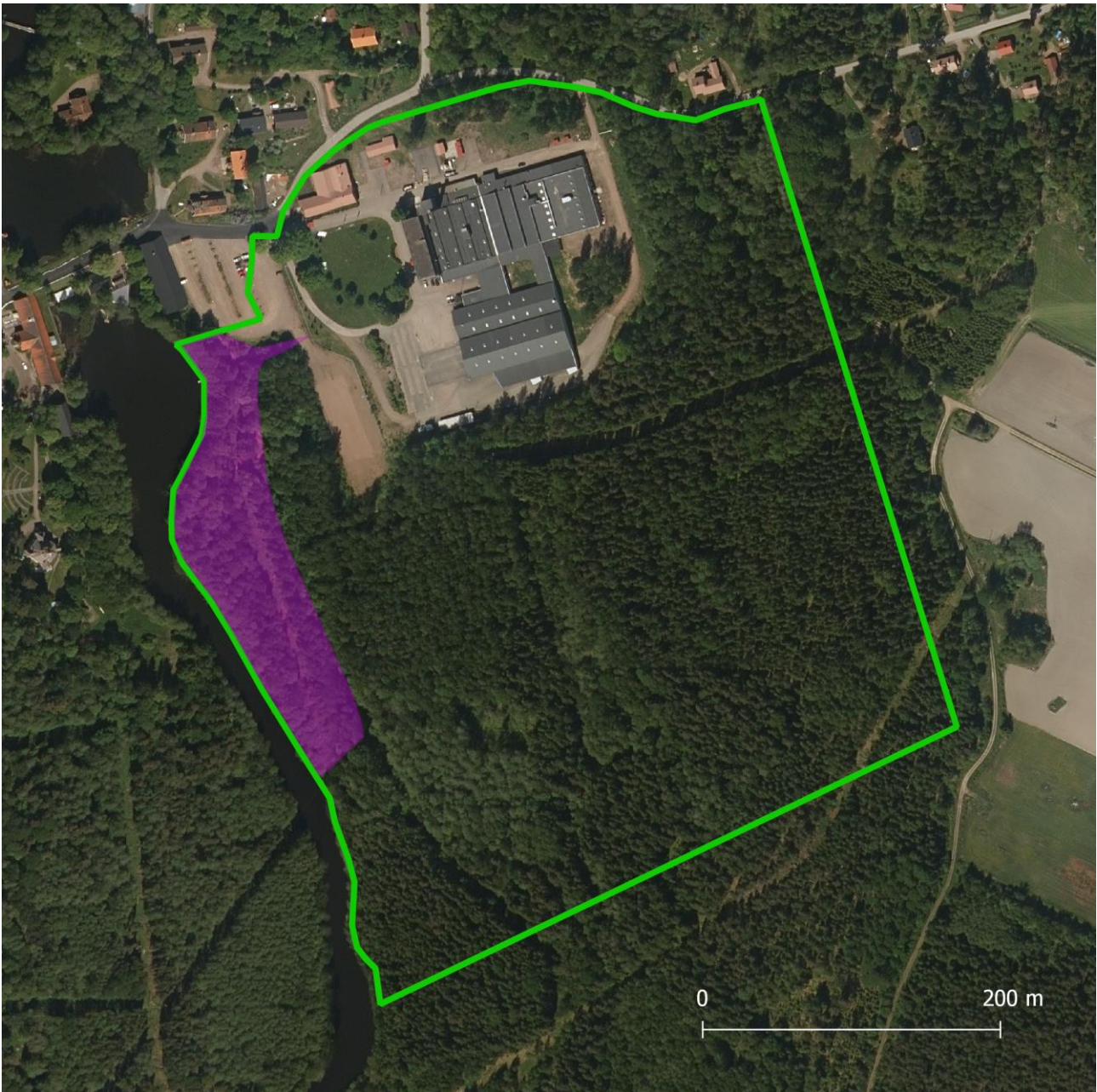
4 Johtopäätöksiä ja suosituksia

Ruotsinpyhtään ruukin lähiympäristö on perhoslajistoltaan arvokasta aluetta. Eteläiseltä asemakaava-alueelta löydettiin useita samoja harvinaisia ja uhanalaisia lajeja kuin on todettu sen lähialueilta ja lisäksi eräitä sellaisia, joiden esiintymisestä Ruotsinpyhtään kirkonkylässä ei ollut ennestään tietoa. Eteläisen kaava-alueen lajistolliset arvot liittyvät odotetusti suurelta osin reheviin jalopuustoiisiin lehtoihin ja puistomaisiin ympäristöihin, mutta merkittävää on myös lahopusidonnaisten lajien esiintyminen. Suhteellisen mielenkiintoisia havaintoja tehtiin lisäksi niittymäisten elinympäristöjen perhosista ja jalojen lehtipuiden esiintymisestä riippumattomista metsälajeista.

Taulukko: Ruotsinpyhtään ruukin alueelta ilmoitetut perhoslajit, joita ei havaittu alueelta vuoden 2018 asemakaavaselvityksissä eikä Ruotsinpyhtään kirkon perhosseurannassa vuosina 2010–2018. *Jami Tamminen, henk. koht. tiedonanto.

jalavasoukkokääriäinen	<i>(Epinotia abbreviana)</i>	LC	2009
jalavajäytäjäkoi	<i>(Carpatolechia fugitivella)</i>	LC	2009
tammisyyskeulakoi	<i>(Psoricoptera gibbosella)</i>	LC	2009
piennarlattakoi	<i>(Depressaria sordidatella)</i>	LC	2009
kääriäislattakoi	<i>(Exaeretia allisella)</i>	LC	1952
isosammalkoisa	<i>(Scoparia subfusca)</i>	LC	2009
peltovirnaperhonen	<i>(Leptidea juvernica)</i>	LC	2017
ketohopeatäplä	<i>(Fabriciana adippe)</i>	LC	2011
tamminopsasiipi	<i>(Favonius quercus)</i>	LC	1999
ruostenopsasiipi*	<i>(Thecla betulae)</i>	LC	1990-luku
purppurakenttämittari	<i>(Xanthorhoe decoloraria)</i>	NT	1988
pikkuraanumittari	<i>(Epirrhoe hastulata)</i>	LC	1989
valkopikkumittari	<i>(Eupithecia centaureata)</i>	LC	1988
lehtikuusimittari	<i>(Eupithecia lariciata)</i>	LC	1988
pukinjuurimittari	<i>(Eupithecia pimpinellata)</i>	LC	1988
ruskopikkumittari	<i>(Eupithecia sinuosaria)</i>	NT	1989, 1998
sammalmataramittari	<i>(Colostygia olivata)</i>	LC	1989
korpivarjomittari	<i>(Lampropteryx otregiata)</i>	NT	1988
pohjanrengasmittari	<i>(Elophos vittarius)</i>	LC	1988
pajumittari	<i>(Macaria loritaria)</i>	NT	1989
pajuhangokas	<i>(Furcula furcula)</i>	LC	1988
tammiritariyökkönen	<i>(Catocala promissa)</i>	VU	2000
rahayökkönen	<i>(Polychrysis moneta)</i>	NT	1988
huoneyökkönen	<i>(Caradrina clavipalpis)</i>	LC	1988, 2008
rantaheinäyökkönen	<i>(Acronicta albovenosa)</i>	LC	1988
suoiltayökkönen	<i>(Acronicta menyanthidis)</i>	LC	1989, 2000
savukaapuyökkönen	<i>(Cucullia lactucae)</i>	LC	2008
viheryökkönen	<i>(Calamia tridens)</i>	EN	1990
juomuolkiyökkönen	<i>(Leucania comma)</i>	LC	1990
tuhkatarhayökkönen	<i>(Papestra biren)</i>	LC	1990
harmokirjoyökkönen	<i>(Lasionhada proxima)</i>	LC	2008
mesimaayökkönen	<i>(Chersotis cuprea)</i>	LC	1988
hammasmorsiusyökkönen	<i>(Noctua janthe)</i>	NT	2000
patsashietayökkönen	<i>(Euxoa obelisca)</i>	LC	1989
kiilakatkoyökkönen	<i>(Agrotis vestigialis)</i>	LC	1990, 2008

Koska useimmat huomionarvoisten lajien havainnot tehtiin niiden aikuisvaiheesta ja harvoilta pyyntipaikoilta, perhosten kannalta arvokkaimpia osa-alueita ei voida määritellä kuin osittain tarkkojen havaintopaikkojen perusteella. Joillekin uhanalaisille ja muille harvinaisille perhosille tärkeät kohteet on siis pääteltävä perhosten isäntäkasvien kasvupaikkojen sekä muiden elinympäristövaatimusten perusteella. Poikkeuksia ovat toukkana jalavan ja vaahteran lehtiä miinaavat lajit, joita etsittiin kattavasti isäntäpuulajien kasvupaikoilta.

Kuva 6. Perhoslajistoltaan arvokkaan osa-alueen rajaus (violetti väri). Pohja: Maanmittauslaitoksen ortoilmakuva.

Ruotsinpyhtään ruukin pohjoisen ja läntisen asemakaava-alueen perhosselvityksen havainnot on hyvä tarkastella yhdessä muun olemassa olevan, paikallisen lajistotiedon kanssa. Useimpien perhoslajien populaatiot ovat levittäytyneet laajalle niille sopiviin elinympäristöihin ja isäntäkasvien kasvupaikoille. Lajien esiintymistä on siksi järkevää arvioida pitäen mielessä yksittäistä selvitysaluetta laajemmat, tietynlaisten elinympäristöjen muodostamat kokonaisuudet. Ruukin alueella varsinkin jalopuustoiset elinympäristöt muodostavat niitä tarvitseville lajeille verkoston, joka ulottuu kaikille inventoiduille asemakaava-alueille, joen länsipuolella myös niiden ulkopuolelle.

Perhoslajiston kannalta huomattavan arvokkaan osa-alueena voidaan pitää pysäköintialueen eteläpuolista, lehtipuuvaltaista metsää, jossa kasvaa runsaasti vuorijalavaa, vaahteraa, monipuolisesti tavallisia kotimaisia lehtipuita sekä hieman saarnea. Samaan osa-alueeseen on syytä lukea mukaan sähkölinja, koska se lisää alueen suotuisuutta pienistä niityistä ja avarasta puustonrakenteesta hyötyville lajeille. Kohde on potentiaalisesti sopivaa elinympäristöä suurelle osalle kaikista eteläiseltä asemakaava-alueelta ja

Kuva 7. Lehtoa Kuvaan 6 rajatulla, perhoslajistoltaan arvokkaalla osa-alueella.

Ruotsinpyhtään kirkolta tavatuista, puuvartisia kasveja toukkavaiheessa syövästä perhoslajeista. Poikkeuksia ovat tammeen ja lehtokuusamaan sidonnaiset lajit, koska näitä kasveja ei paikalla kasva, kenties muutamaa nuorta tammea lukuun ottamatta. Jalopuustoinen metsä on kokonaisuutena melko varjoisa eikä siltä kannalta paras mahdollinen elinpaikka pienilmastollisesti lämmintä maastoa suosiville eteläisille lajeille. Lämpöä varaava, sorapintainen parkkialue voi kuitenkin parantaa sen viereisten pöheikköjen lämpöoloja. Arvokkaan osa-alueen rajaus on merkitty Kuvaan 6.

Myös lehtilahopuun runsaus on joen lähimetsässä perhoslajistoa monipuolistava ominaispiirre, sillä vuoden 2018 selvityksissä todettiin huomionarvoisia lahopusidonnaisia perhosia. Kääpäinen lehtilahopuu elättää pohjoiselta kaava-alueelta tavattua NT viirukääpäkoita, jota voi pitää luonnontilaisen kaltaisen metsän indikaattorilajina (Bengtsson ym. 2008). Viirukääpäkoille potentiaalisesti sopivaa metsää löytyy eteläisen kaava-alueen metsistä laajalti. Kirjolahokoin Ruukin esiintymä voi olla riippuvainen paitsi sopivista rakennuksista, myös luonnonlahopuusta. Erityisesti vanhat lahot lehtipuut ovat sen mahdollisia asuinsijoja.

Perhoslajiston perusteella parkkialueen eteläpuoliselle lehdolle luo eli luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue on sopiva kaavamerkintä.

Lajien harvinaisuuden perusteella ehkä merkittävin selvitysalueelta löydetty perhoslaji on kirjolahokoi. Kirjolahokoin lisääntymisympäristöä ei voi paikantaa havainnon perusteella. Lisäselvityksen tekeminen lajista on perusteltua. Eteläisellä asemakaava-alueella ei ole lajin toukkahabitaaiksi soveltuvia rakennuksia, jos toukka vaatii ravinnokseen nimenomaan ränsistyneitä hirsirakennuksia. Heti kaava-alueen luoteiskulman pohjoispuolella sijaitseva vanha saharakennus (nykyisin Roseborg Oy:n myymälä) on kirjolahokoin havaintopaikkaa lähin suuri hirsirakennus. Perhosen houkuttelu valvontavalolla potentiaalisilla lisääntymispaikoilla ja hätyyttäminen lentoon puunrunkoja kopistelemalla ovat mahdollisia keinoja hankkia lisätietoa.

Jalavakiiltokääriäinen on toinen selvityksessä löydetty huomionarvoinen laji, johon kohdennettu lisäselvitys voisi olla paikallaan. Sille sopivimmat lisääntymispaikat eteläisellä asemakaava-alueella lienevät arvokkaana

alueena Kuvaan 6 rajattu osuus ja valorysäpaikan lähimaasto. Lajin etsiminen aktiivimenetelmillä sekä syötillä erityisesti valoisilta jalavan ja raidan kasvupaikoilta ovat sopivia selvitysmenetelmiä.

Merkittävien lajihavaintojen puuttumisesta ja kasvillisuuden tavanomaisuudesta huolimatta tehdasalueen pohjoisosan niitty on perhoslajiston monimuotoisuutta hyödyttävä kohde, kuten yleisellä tasolla kaikki vastaavanlaiset kohteet. Vastaavia kuivia niittyjä ei Ruukin asemakaava-alueilla ole.

Alueen toimintojen suunnitellussa ja ylläpidossa voidaan huomioida levinneisyydeltään eteläiset, ”lämpöhakuiset” jalopuuympäristöjen lajit varaamalla niille tärkeä osa-alue ulkoilukäyttöön ja pitämällä kulkuväylät avoimina. Polkuja ympäröivää metsää ei kannata harventaa voimakkaasti, koska se aiheuttaa yleensä kasvillisuuden yksipuolistumista muun muassa tiheän vadelmapensaikon ja lehtipuutaimikon kehittymisen vuoksi. Jalojen lehtipuiden lisäksi lahoppuustoisuus ja puuston kerroksellisuus on hyvä säilyttää, jos paikkaa raivataan avoimemmaksi.

5 Kiitokset

Petri Hirvosen panos pikkuperhosten tuntijana oli suuri kattavan lajitiedon saamisessa. Marko Mutaselta (Oulun yliopisto) saatiin tarpeellista lisätietoa kirjolahokoista. Lauri Luukkonen antoi Pekka Savolaisen, Kari Tahvanaisen ja Jukka Tiittasen kokoaman Ruotsinpyhtään kirkon perhoslajilistan käyttöni. Hirvoselle, Luukkoselle ja Tahvanaiselle kiitokset myös hyvistä keskusteluista. Pekka Malinen toimitti hienot lajikuvat. Erytiskiitos Alekski Uusitalolle (Strömfors Innovation Park), joka lahjoitti ilmaisen sähkön valopyyntiin. Myös Jukka Liponkoski (Strömfors Bed & Bistro) auttoi sähkön saamisessa.

Lähdeviitteet

Bengtsson, B.Å., Johansson, R. & Palmqvist, G. 2008: Nationalnyckeln till Sveriges flora och fauna. Fjärilar: Käkmalar–Säckspinnare. Lepidoptera: Micropterigidae–Psychidae. – ArtDatabanken, SLU, Uppsala. 646 s.

Kaitila, J.-P., Nupponen, K., Kullberg, J. & Laasonen, E. (2010). Perhoset. Julk.: Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.). Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. – Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki. s. 430–470.

Naturhistoriska riksmuseet: Svenska fjärilar-verkkosivusto. < http://www2.nrm.se/en/svenska_fjarilar/ >. Viitattu 3.1.2019

Nupponen, K. & Mannerkoski, I. 2016: Puilla elävien uhanalaisten perhos- ja kovakuoriaislajien selvityksiä Vantaan Tikkurilassa vuonna 2015. – Faunatican raportteja 8/2016. 28 s.

Salminen, J. 2017: Ruotsinpyhtään ruukin eteläisen asemakaava-alueen luontotyyppi- ja kasvillisuusselvitys. 19 s.

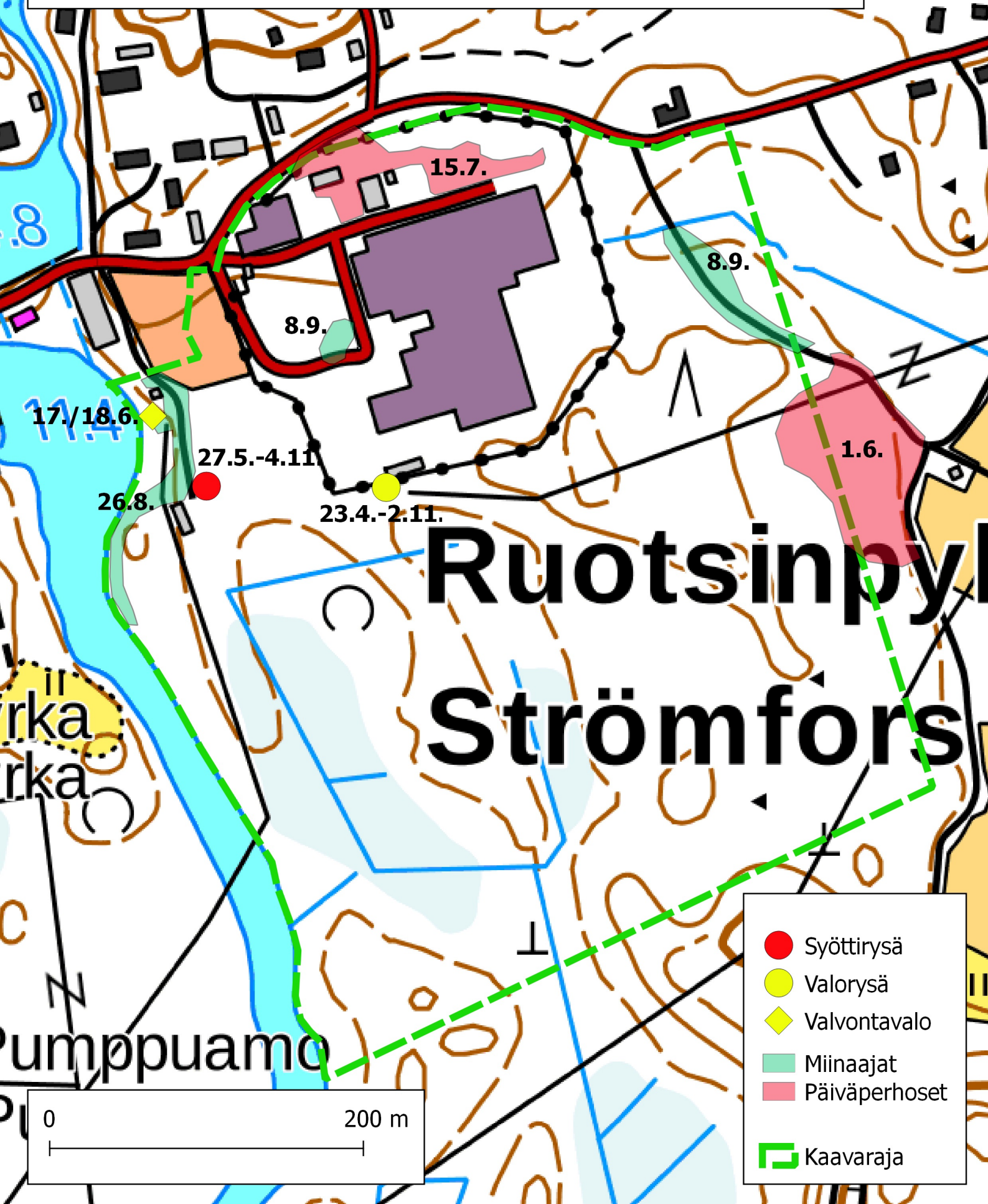
Silvonen, K., Top-Jensen, M. & Fibiger, M. 2014: Suomen päivä- ja yöperhoset – maastokäsikirja. – Bugbook Publishing, Oestermarie, Denmark. 822 s.

Slamka, F. 2013: Pyraloidea of Europe, Volume 3: Pyraustinae & Spilomelinae. – František Slamka, Bratislava. 357 s.

Suomen lajitietokeskus: Havainnot. Laji.fi-verkkosivusto. < <https://laji.fi/observation/map> >. Haettu 2.1.2019.

Svensson, I. 2006: Nordens vecklare – The Nordic Tortricidae. – Entomologiska Sällskapet i Lund. 349 s.

RUOTSINPYHTÄÄN ETELÄISEN
ASEMAAKAVA-ALUEEN PERHOSSELVITYS
Liite 1: Havainnointipaikat ja -ajat

LIITE 2: LAJILUETTELO

Luettelo Ruotsinpyhtään ruukin eteläiseltä asemakaava-alueelta vuoden 2018 perhosselvityksessä havaituista lajeista. Lajit on lueteltu systemaattisessa järjestyksessä.

Merkintöjen selitykset:

- M = menetelmä (a = aktiivihavainnointi päivällä, t = toukkien etsintä, v = valorysä, vv = valvontavallo, s = syöttirysä)
- Y = yksilömäärä (ilmoitettu harvinaisista ja alueella epätavallisen runsaista lajeista)
- U = uhanalaisuusluokka (2010)
- uusi = suurperhoslaji, jota ei ole ilmoitettu aiemmin Ruotsinpyhtään kirkonkylästä.
- II gen = toinen sukupolvi

Tieteellinen nimi	Suomalainen nimi	M (Y)	U	Lisätieto
Eriocrania cicatricella	pikkupäistärkoi	v	LC	
Eriocrania sangii	purppurapäistärkoi	v	LC	
Eriocrania semipurpurella	isopäistärkoi	v	LC	
Gazoryctra ganna	syysjuuriperhonen	v	LC	
Korscheltellus fusconebulosus	saniaisjuuriperhonen	v	LC	
Hepialus humuli	humalaperhonen	v	LC	
Incurvaria oehlmanniella	mustikkaseulakoi	v	LC	
Nematopogon schwarziellus	keltasurviaiskoi	v	LC	
Nematopogon magnus	harmosurviaiskoi	v (1)	LC	
Nematopogon swammerdamellus	isosurviaiskoi	v	LC	
Stigmella luteella	koivukääpiökoi	v	LC	
Stigmella aceris	vaahterakääpiökoi	t (n. 25)	CR	
Stigmella lemniscella	lehtokääpiökoi	t (n. 100)	NT	
Ectoedemia intimella	täpläkääpiökoi	v	LC	
Taleporia tubulosa	putkipussikas	v	LC	
Scardia boletella	jättiläiskääpäköi	v	LC	
Morphaga choragella	isokääpäköi	v	LC	
Archinemapogon yildizae	harmokääpäköi	v	LC	
Nemapogon cloacellus	liiterikoi	v	LC	
Haplotinea insectella	tupakoi	v	LC	
Tinea trinotella	pistepesäköi	v	LC	
Monopis laevigella	taljaraatokoi	v	LC	
Monopis weaverella	paskaraatokoi	v	LC	
Monopis spilotella	valkotäpläraatokoi	v	LC	
Bucculatrix demaryella	koivutöyhtökoi	v	LC	
Bucculatrix thoracella	lehmustöyhtökoi	v	LC	
Bucculatrix bechsteinella	tarhatöyhtökoi	v	LC	
Bucculatrix cidarella	leppätöyhtökoi	v	LC	
Parornix anglicella	orapihlajataitekoi	v	LC	
Parornix betulae	koivutaitekoi	v	LC	
Parornix scoticella	pihlajataitekoi	v	LC	
Calybites phasianipennellus	valkotäplätikkukoi	v	LC	
Caloptilia populetorum	piikkutikkukoi	v	LC	
Caloptilia elongella	leppätikkukoi	v	LC	

<i>Caloptilia betulicola</i>	koivutikkukoi	v	LC
<i>Caloptilia stigmatella</i>	kolmiotikkukoi	v	LC
<i>Caloptilia hemidactylella</i>	vaahteratikkukoi	t, v	LC
<i>Phyllonorycter heegeriellus</i>	valkomiinakoi	v	LC
<i>Phyllonorycter ulmifoliellus</i>	metsämiinakoi	v	LC
<i>Phyllonorycter blancardellus</i>	omenamiinakoi	v	LC
<i>Phyllonorycter sorbi</i>	pihlajamiinakoi	v	LC
<i>Phyllonorycter joannisi</i>	vaahteramiinakoi	t	LC
<i>Yponomeuta sedellus</i>	kalliokehrääjäkoi	v	LC
<i>Euhyponomeutoides ribesiellus</i>	herukkakehrääjäkoi	v	LC
<i>Swammerdamia caesiella</i>	koivuharsokoi	v	LC
<i>Swammerdamia compunctella</i>	isoharsokoi	v	LC
<i>Argyresthia sorbiella</i>	pihlajatarhakoi	v	LC
<i>Argyresthia conjugella</i>	pihlajanmarjakoi	v	LC
<i>Plutella xylostella</i>	kaalikoi	v	LC
<i>Plutella porrectella</i>	illakkokoi	v	LC
<i>Ypsolopha asperella</i>	tarhahahtikoi	v	LC
<i>Wockia asperipunctella</i>	kohotäpläkoi	v	LC
<i>Anthophila fabriciana</i>	nokkostuikokoi	v	LC
<i>Paramesia gnomana</i>	tonttuharmokääriäinen	v	LC
<i>Adoxophyes orana</i>	tarha-aamukääriäinen	v	LC
<i>Pandemis cinnamomeana</i>	kanelirullakääriäinen	v	LC
<i>Pandemis cerasana</i>	piharullakääriäinen	v	LC
<i>Clepsis rurinana</i>	juova-aamukääriäinen	v	LC
<i>Zelotherses paleana</i>	keltarullakääriäinen	v	LC
<i>Syndemis musculana</i>	harmorullakääriäinen	v	LC
<i>Archips podanus</i>	tarharullakääriäinen	v	LC
<i>Cnephasia stephensiana</i>	niittyharmokääriäinen	v	LC
<i>Spatalistis bifasciana</i>	paatsamanmarjakääriäinen	v	LC
<i>Acleris abietana</i>	taigatalvikääriäinen	v	LC
<i>Acleris umbrana</i>	pihlajatalvikääriäinen	v	LC
<i>Acleris logiana</i>	jänötalvikääriäinen	v	LC
<i>Acleris lipsiana</i>	harmotalvikääriäinen	v	LC
<i>Eulia ministrana</i>	iltakääriäinen	v	LC
<i>Aethes margaritana</i>	hopeakätkökääriäinen	v	LC
<i>Aethes smeathmanniana</i>	joutokätkökääriäinen	v	LC
<i>Aethes cnicana</i>	ohdakekätkökääriäinen	v	LC
<i>Cochylidia implicitana</i>	pihakätkökääriäinen	v	LC
<i>Cochylis dubitana</i>	keltanokätkökääriäinen	v	LC
<i>Cochylis pallidana</i>	kellokätkökääriäinen	v	LC
<i>Eudemis porphyrana</i>	tuomikirjokääriäinen	v	LC
<i>Apotomis infida</i>	pusikkosilmukääriäinen	v	LC
<i>Apotomis turbidana</i>	metsäsilmukääriäinen	v	LC
<i>Apotomis capreana</i>	raitasilmukääriäinen	v	LC
<i>Orthotaenia undulana</i>	ruskonunnakääriäinen	v	LC
<i>Hedya nubiferana</i>	vaaleanunnakääriäinen	v	LC
<i>Hedya dimidiana</i>	kolmionunnakääriäinen	v, s	LC

<i>Hedya atropunctana</i>	pikkununnakääriäinen	v	LC
<i>Celypha rufana</i>	ruskokirjokääriäinen	v	LC
<i>Celypha striana</i>	pihakirjokääriäinen	v	LC
<i>Celypha rurestrana</i>	piennarkirjokääriäinen	v	LC
<i>Celypha lacunana</i>	metsäkirjokääriäinen	v	LC
<i>Phiaris bipunctana</i>	täpläkirjokääriäinen	v	LC
<i>Argyroploce arbutella</i>	punakirjokääriäinen	v	LC
<i>Pseudohermenias abietana</i>	kuusikirjokääriäinen	v	LC
<i>Lobesia virulenta</i>	idäntarhakääriäinen	v	LC
<i>Bactra lancealana</i>	vihviläkaitakääriäinen	v	LC
<i>Enarmonia formosana</i>	rusokääriäinen	s	LC
<i>Ancylis unguicella</i>	kanervasirppikääriäinen	v	LC
<i>Ancylis laetana</i>	valkosirppikääriäinen	v	LC
<i>Ancylis upupana</i>	leppäsirppikääriäinen	s	LC
<i>Ancylis diminutana</i>	raitasirppikääriäinen	v	LC
<i>Ancylis myrtillana</i>	mustikkasirppikääriäinen	v	LC
<i>Ancylis apicella</i>	juovasirppikääriäinen	v	LC
<i>Ancylis habeleri</i>	rantasirppikääriäinen	v	LC
<i>Ancylis badiana</i>	virnasirppikääriäinen	v	LC
<i>Eriopsela quadrana</i>	kultapiiskukääriäinen	v	LC
<i>Epinotia trigonella</i>	kolmiosoukkokääriäinen	v	LC
<i>Epinotia subocellana</i>	kirjosoukkokääriäinen	v	LC
<i>Epinotia immundana</i>	norkkosoukkokääriäinen	v	LC
<i>Epinotia tetraquetra</i>	äkämäsoukkokääriäinen	v	LC
<i>Epinotia tedella</i>	kuusisoukkokääriäinen	v	LC
<i>Epinotia signatana</i>	tuomisoukkokääriäinen	v	LC
<i>Epinotia pygmaeana</i>	vilkkusoukkokääriäinen	v	LC
<i>Eucosma cana</i>	kirjopeilikääriäinen	v	LC
<i>Epiblema foenellum</i>	kaarilaikkukääriäinen	v	LC
<i>Epiblema grandaevanum</i>	harmaalaikkukääriäinen	v	LC
<i>Notocelia cynosbatella</i>	posliinilaikkukääriäinen	v	LC
<i>Rhyacionia pinivorana</i>	ruskoversokääriäinen	v	LC
<i>Rhyacionia duplana</i>	kevätversokääriäinen	v	LC
<i>Cydia leguminana</i>	jalavakiiltokääriäinen	v (1)	EN
<i>Lathronympha strigana</i>	kuismakiiltokääriäinen	v	LC
<i>Grapholita jungiella</i>	vappukiiltokääriäinen	v	LC
<i>Pammene germmana</i>	sysilatvakääriäinen	v	LC
<i>Cossus cossus</i>	puuntuhoja	v	LC
<i>Denisia stipella</i>	metsälahokoi	v	LC
<i>Denisia stroemella</i>	kirjolahokoi	v (1)	VU
<i>Crassa tinctella</i>	ruskolahokoi	v	LC
<i>Semioscopis oculella</i>	kirjokevätkoi	v	LC
<i>Agonopterix heracliانا</i>	koiranputkilattakoi	v	LC
<i>Depressaria daucella</i>	pihalattakoi	v	LC
<i>Aproaerema cinctella</i>	niittynunnakoi	v	LC
<i>Neofaculta ericetella</i>	kangasjäytäjäkoi	v	LC
<i>Neofaculta infernella</i>	metsäjäytäjäkoi	v	LC

<i>Acompsia cinerella</i>	harmoviiksikoi	v	LC
<i>Helcystogramma rufescens</i>	olkiviiksikoi	v	LC
<i>Metzneria lappella</i>	takiaismykerökoi	v	LC
<i>Argolamprotes micella</i>	vattukaitakoi	v	LC
<i>Chionodes luctuellus</i>	kuusikeulakoi	v	LC
<i>Chionodes electellus</i>	vaaleakeulakoi	v	LC
<i>Teleiopsis diffinis</i>	suolaheinäjätäjäkoi	v	LC
<i>Carpatolechia notatella</i>	pajujätäjäkoi	v	LC
<i>Carpatolechia proximella</i>	koivujätäjäkoi	v	LC
<i>Pseudotelphusa paripunctella</i>	paripistejätäjäkoi	v	LC
<i>Elachista pollinariella</i>	pilkkuhitukoi	v	LC
<i>Elachista subalbidella</i>	keltahitukoi	v	LC
<i>Elachista adscitella</i>	lauhahitukoi	v	LC
<i>Elachista albifrontella</i>	valkopäähitukoi	v	LC
<i>Elachista apicipunctella</i>	metsähitukoi	v	LC
<i>Elachista humilis</i>	harmohitukoi	v	LC
<i>Elachista canapennella</i>	nurmihitukoi	v	LC
<i>Elachista maculicerusella</i>	kirjohitukoi	v	LC
<i>Coleophora alticolella</i>	riesavihviläpussikoi	v	LC
<i>Coleophora serratella</i>	tummapussikoi	v	LC
<i>Coleophora pyrrhulipennella</i>	kanervapussikoi	v (1)	NT
<i>Mompha idaei</i>	juuritupsukoi	v	LC
<i>Mompha raschiella</i>	piennartupsukoi	v	LC
<i>Mompha conturbatella</i>	nupsutupsukoi	v	LC
<i>Platyptilia gonodactyla</i>	leskenlehtisulkanen	v	LC
<i>Gillmeria pallidactyla</i>	kärsämösulkanen	v	LC
<i>Hellinsia didactylites</i>	ahosulkanen	v	LC
<i>Hellinsia lienigiana</i>	marunasulkanen	v	LC
<i>Carterocephalus silvicola</i>	mustatäplähiipijä	a	LC
<i>Thymelicus lineola</i>	lauhahiipijä	a	LC
<i>Ochlodes sylvanus</i>	piippopaksupää	a	LC
<i>Leptidea sinapis</i>	virnaperhonen	a	LC
<i>Pieris napi</i>	lanttuperhonen	a	LC
<i>Boloria euphrosyne</i>	pursuhopeatäplä	a	LC
<i>Boloria selene</i>	niittyhopeatäplä	a	LC
<i>Araschnia levana</i>	karttaperhonen	a	LC
<i>Vanessa atalanta</i>	amiraaliperhonen	s	LC
<i>Nymphalis antiopa</i>	suruvaippa	s	LC
<i>Polygona c-album</i>	herukkaperhonen	s	LC
<i>Apatura ilia</i>	pikkuhäiveperhonen	s	LC
<i>Lasiommata maera</i>	tummapapurikko	a	LC
<i>Aphantopus hyperantus</i>	tesmaperhonen	a	LC
<i>Plebejus argus</i>	kangassinisiipi	a	LC
<i>Lycaena virgaureae</i>	loistokultasiipi	a	LC
<i>Aphomia sociella</i>	pesäkoisa	v	LC
<i>Oncocera semirubella</i>	punakeltakoisa	v	LC
<i>Sciota fumella</i>	pajukkokoisa	v	LC

Sciota hostilis	haavikkokoisa	v	LC
Salebriopsis albicilla	valkopääkoisa	v (1)	NA
Zophodia grossulariella	viinimarjakoisa	v	LC
Pyralis regalis	jalokoisa	s	LC
Paratalanta pandalis	pikkukuultokoisa	v	LC
Ostrinia nubilalis	maissikoisa	v	LC
Anania lancealis	punalatvakoisa	v (1), vv (1)	NT
Anania coronata	seljakoisa	v	LC
Anania hortulata	nokkoskoisa	v	LC
Anania fuscalis	valeokakoisa	v	LC
Udea lutealis	keltaokakoisa	v	LC
Udea prunalis	metsäokakoisa	a, v	LC
Udea decrepitalis	kalvasokakoisa	v	LC
Udea nebulalis	niittyokakoisa	v (1)	LC
Patania ruralis	isokoisa	v	LC
Evergestis extimalis	piennarkaalikokoisa	v	LC
Evergestis pallidata	kanankaalikokoisa	v	LC
Scoparia ambigualis	metsäsammalkokoisa	v	LC
Eudonia murana	sysisammalkokoisa	v	LC
Chrysoteuchia culmella	harmoheinäkoisa	v	LC
Crambus lathoniellus	metsäheinäkoisa	v	LC
Donacaula mucronella	sarakoisa	v	LC
Elophila nymphaeata	lummekoisa	v	LC
Nymphula nitidulata	järvikoisa	v	LC
Thyatira batis	vadelmavillaselkä	s	LC
Tethea or	harmovillaselkä	s	LC
Tetheella fluctuosa	koivuwillaselkä	v, s	LC
Ochropacha duplaris	pikkuvillaselkä	v, s	LC
Achlya flavicornis	kevätvillaselkä	v	LC
Falcaria lacertinaria	nyhäsirppiisiipi	v	LC
Drepana curvatula	ruskosirppiisiipi	v	LC
Drepana falcataria	täpläsirppiisiipi	v	LC
Cyclophora albipunctata	koivuvyömittäri	v	LC
Cyclophora annularia	vaahteravyömittäri	v (1)	NT
Timandra comai	etelänsuolaheinämittäri	v	LC
Timandra griseata	pohjansuolaheinämittäri	v	LC
Idaea pallidata	vaaleakulumittäri	v	LC
Idaea sylvestraria	olkikulmumittäri	v	LC
Idaea biselata	tupsukulmumittäri	v, s	LC
Idaea emarginata	nyhäkulmumittäri	v	LC
Idaea aversata	mutkakulumumittäri	v	LC
Idaea straminata	kaarikulmumittäri	v, s	LC
Scopula incanata	harmolehtimittäri	v	LC
Scopula immutata	luhtalehtimittäri	v	LC
Scopula ternata	mustikkalehtimittäri	v	LC
Scopula floslactata	maitolehtimittäri	v	LC
Scotopteryx chenopodiata	pihamittäri	v	LC

Xanthorhoe biriviata	palsamikenttämittari	v (2), s (1)	LC
Xanthorhoe designata	litukenttämittari	v	LC
Xanthorhoe spadicearia	kirjokenttämittari	v	LC
Xanthorhoe ferrugata	ruostekenttämittari	v	LC
Xanthorhoe quadrifasiata	juovakenttämittari	v	LC
Xanthorhoe montanata	mäkikenttämittari	v	LC
Xanthorhoe fluctuata	laikkukenttämittari	v	LC
Catarhoe cuculata	valkovaippamittari	v	LC
Epirrhoe alternata	harmoraanumittari	v	LC
Euphyia unangulata	ykskulmamittari	v	LC
Earophila badiata	ruskoruusumittari	v	LC
Pelurga comitata	savikkamittari	v	LC
Larentia clavaria	malvamittari	v	LC
Spargania luctuata	surumittari	v	LC
Hydriomena furcata	varpukudosmittari	v, s	LC
Hydriomena impluviata	leppäkudosmittari	v, s	LC
Hydriomena ruberata	pajukudosmittari	v	LC
Pennithera firmata	mäntyneulasmittari	v	LC
Thera obeliscata	havuneulasmittari	v	LC
Thera variata	kuusineulasmittari	v	LC
Thera juniperata	katajamittari	v	LC
Plemyria rubiginata	kaksivärimittari	s	LC
Electrophaes corylata	kirjomittari	v, s	LC
Cosmorhoe ocellata	silmämittari	v, s	LC
Eustroma reticulatum	verkkomittari	v (17)	LC
Eulithis prunata	puistomittari	v, s	LC
Eulithis testata	elomittari	v	LC
Eulithis populata	mustikkamittari	v	LC
Eulithis mellinata	viinimarjamittari	v	LC
Gandaritis pyraliata	ketomittari	v	LC
Ecliptopera silaceata	horsmamittari	v	LC
Ecliptopera capitata	keltaselkämittari	v (13), s (13)	LC
Chloroclysta siterata	kaunovarvumittari	v	LC
Chloroclysta miata	vihervarpumittari	v	LC
Dysstroma citratum	syysvarvumittari	v, s	LC
Dysstroma latefasciatum	laikkuarvumittari	v, s	LC
Dysstroma truncatum	kesävarvumittari	v	LC
Colostygia pectinataria	vihermatarammittari	v	LC
Lampropteryx suffumata	lehtovarjomittari	v	LC
Operophtera brumata	hallamittari	v	LC
Operophtera fagata	lumimittari	v	LC
Epirrita autumnata	tunturimittari	v, s	LC
Euchoeca nebulata	tahramittari	v, s	LC
Hydrelia flammeolaria	ruosteleppämittari	v	LC
Hydrelia sylvata	savuleppämittari	v	LC
Venusia blomeri	jalavamittari	v	LC
Rheumaptera undulata	aaltomittari	v	LC

<i>Rheumaptera cervicalis</i>	happomarjamittari	v (1)	LC	
<i>Horisme tersata</i>	tummaviirumittari	v	LC	
<i>Anticollix sparsatus</i>	alpimittari	v	LC	
<i>Mesotype didymata</i>	täplänauhamittari	v	LC	
<i>Mesotype parallelolineata</i>	tasanauhamittari	v	LC	
<i>Perizoma affinitatum</i>	ailakkimittari	v	LC	
<i>Perizoma alchemillatum</i>	pillikemittari	v	LC	
<i>Perizoma blandiatum</i>	ahonauhamittari	v	LC	
<i>Martania taeniata</i>	ruskonauhamittari	v	LC	
<i>Gymnoscelis rufifasciata</i>	kääpiömittari	v, s	LC	
<i>Chloroclystis v-ata</i>	lehtovähämittari	v	NA	
<i>Pasiphila rectangulata</i>	omenavähämittari	v, s	LC	
<i>Pasiphila chloerata</i>	tuomivähämittari	v, s	LC	
<i>Pasiphila debiliata</i>	mustikkavähämittari	v	LC	
<i>Eupithecia linariata</i>	kannusruohomittari	v	LC	
<i>Eupithecia plumbeolata</i>	maitikkapikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia pusillata</i>	katajapikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia tripunctaria</i>	pilkkupikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia virgaureata</i>	piiskupikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia tantillaria</i>	neulaspikkumittari	a, v	LC	
<i>Eupithecia lanceata</i>	toukopikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia selinata</i>	silkkipikkumittari	v	LC	uusi
<i>Eupithecia indigata</i>	mäntypikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia conterminata</i>	kuusipikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia trisignaria</i>	putkipikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia intricata</i>	vyöpikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia satyrata</i>	harmopikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia absinthiata</i>	mykeröpikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia assimilata</i>	herukkapikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia vulgata</i>	kulmapikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia exiguata</i>	pihlajapikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia denotata</i>	kellopikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia icterata</i>	kärsämöpikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia succenturiata</i>	lautumapikkumittari	v	LC	
<i>Eupithecia subfuscata</i>	mattapikkumittari	v	LC	
<i>Aplocera praeformata</i>	iso-okamittari	v	LC	
<i>Lobophora halterata</i>	harmoliuskamittari	v	LC	
<i>Pterapherapteryx sexalata</i>	pikkuliuskamittari	v, s	LC	
<i>Acasis viretata</i>	viherliuskamittari	v	LC	
<i>Trichopteryx polycommata</i>	kuusamaliuskamittari	v (1)	LC	
<i>Trichopteryx carpinata</i>	haapamittari	v	LC	
<i>Archiearis parthenias</i>	koivutyttöperhonen	a	LC	
<i>Abraxas sylvatus</i>	laikkumittari	v, s	LC	
<i>Lomaspilis marginata</i>	reunustäplämittari	v, s	LC	
<i>Macaria notata</i>	ruskokaarimittari	v	LC	
<i>Macaria alternata</i>	harmokaarimittari	v, s	LC	
<i>Macaria signaria</i>	kuusikaarimittari	v	LC	

Macaria liturata	mäntykaarimittari	v	LC
Macaria wauaria	herukkamittari	v, s	LC
Macaria brunneata	viitamittari	v	LC
Chiasmia clathrata	ruutumittari	a, v	LC
Lycia hirtaria	käherämittari	v	LC
Biston stratarius	tammimittari	v	LC
Biston betularius	koivumittari	v	LC
Erannis defoliaria	pakkasmittari	v	LC
Cleora cinctaria	keväharmomittari	v	LC
Deileptenia ribeata	kuusikkoharmomittari	v, s	LC
Alcis repandatus	aaltoharmomittari	v, s	LC
Arichanna melanaria	suomittari	v	LC
Hypomecis roboraria	jättiharmomittari	s	LC
Hypomecis punctinalis	rengasharmomittari	s	LC
Ectropis crepuscularia	täpläharmomittari	v, s	LC
Paradarisa consonaria	laikkuharmomittari	v	LC
Aethalura punctulata	pilkkuharmomittari	v	LC
Ematurga atomaria	metsämittari	a	LC
Bupalus piniarius	mäntymittari	v	LC
Petrophora chlorosata	sananjalkamittari	a, v	LC
Plagodis pulveraria	ruostemittari	v	LC
Plagodis dolabraria	soukkomittari	v, s	LC
Epione repandaria	pajukäärömittari	v	LC
Epione vespertaria	haapakäärömittari	v	LC
Cepphis advenaria	pisamamittari	a, v	LC
Opisthograptis luteolata	keltamittari	v	LC
Ennomos autumnarius	koivulovimittari	v	LC
Ennomos alniarius	leppälovimittari	v	LC
Selenia dentaria	kakskuumittari	v	LC
Selenia tetralunaria	nelikumittari	v	LC
Odontopera bidentata	hammasmittari	v	LC
Crocallis elinguarua	petomittari	v	LC
Colotois pennaria	kehrääjämittari	v	LC
Cabera pusaria	leppävalkomittari	v, s	LC
Cabera exanthemata	pajuvalkomittari	v	LC
Lomographa bimaculata	täplätuomimittari	v	LC
Lomographa temerata	pistetuomimittari	v, s	LC
Hylaea fasciaria	havumittari	v	LC
Angerona prunaria	luumumittari	v	LC
Siona lineata	liitumittari	v	LC
Charissa obscurata	hammasrengasmittari	v	LC
Geometra papilionaria	isomittari	v, s	LC
Jodis lactearia	koivulehtomittari	v	LC
Jodis putata	mustikkalehtomittari	a, v	LC
Poecilocampa populi	hallakehrääjä	v	LC
Trichiura crataegi	pihlajakkehrääjä	v	LC
Macrothylacia rubi	heinähukka	v	LC

Endromis versicolora	kirjokehrääjä	v	LC
Aglia tau	nastakehrääjä	v	LC
Laothoe populi	poppelikiitäjä	v	LC
Smerinthus ocellatus	sinisilmäkiitäjä	v	LC
Mimas tiliae	lehmuskiitäjä	v	LC
Sphinx pinastri	mäntykiitäjä	v	LC
Deilephila elpenor	horsmakiitäjä	v, s	LC
Furcula bicuspis	koivuhangokas	v	LC
Stauropus fagi	noitanirkko	v	LC
Notodonta dromedarius	kyttyränirkko	v	LC
Notodonta torva	harmonirkko	v	LC
Notodonta ziczac	pajunirkko	v	LC
Pheosia tremula	haapaposliinikas	v	LC
Pheosia gnoma	koivuposliinikas	v	LC
Leucodonta bicoloria	häivänirkko	v	LC
Pterostoma palpinum	kärsänirkko	v	LC
Ptilodon capucinus	nyhäsiipi	v	LC
Odontosia carmelita	toukonirkko	v	LC
Odontosia sieversii	huhtinirkko	v	LC
Phalera bucephala	härkääpää	v	LC
Clostera pigra	pikkupystyperä	v	LC
Scoliopteryx libatrix	liuskayökkönen	s	LC
Rivula sericealis	puroyökkönen	v	LC
Hypena proboscidalis	isonokkayökkönen	v, s	LC
Hypena crassalis	lähdeyökkönen	v	LC
Lymantria monacha	havununna	v	LC
Calliteara pudibunda	villakarvajalka	v	LC
Calliteara abietis	kuusikarvajalka	v	LC
Orgyia antiqua	täplätupsukas	v	LC
Sphrageidus similis	kultaperä	v	LC
Miltochrista miniata	ruususiipi	v	LC
Cybosia mesomella	koisasiipi	v	LC
Pelosia muscerda	tuhkapistesiiipi	s	LC
Lithosia quadra	isokeltasiipi	s	LC
Atolmis rubicollis	nokisiipi	v	LC
Eilema griseolum	tuhkakeltasiipi	v	LC
Eilema depressum	nahkakeltasiipi	v	LC
Eilema lutarellum	pikkukeltasiipi	v	LC
Eilema lurideolum	harmokeltasiipi	v	LC
Eilema complanum	lyijykeltasiipi	v	LC
Eilema sororculum	kultakeltasiipi	v, s	LC
Phragmatobia fuliginosa	ruostesiipi	v	LC
Spilarctia lutea	ilvessiilikäs	v	LC
Spilosoma lubricipedum	tiikerisiilikäs	v	LC
Diaphora mendica	hukkasiilikäs	v	LC
Diacrisia sannio	karhusiilikäs	v	LC
Paracolax tristalis	ruskokärsäyökkönen	v	LC

<i>Herminia tarsipennalis</i>	viirikärsäyökkönen	v	LC	
<i>Herminia tarsicrinalis</i>	etelänkärsäyökkönen	v (25)	LC	24 II gen
<i>Herminia grisealis</i>	kiilakärsäyökkönen	v, s	LC	
<i>Polypogon tentacularius</i>	kasteyökkönen	v	LC	
<i>Pechipogo strigilata</i>	hapsiyökkönen	v	LC	
<i>Schrankia costaestrigalis</i>	koisayökkönen	v, s	LC	
<i>Lygephila pastinum</i>	hakasvirnayökkönen	v	LC	
<i>Parascotia fuliginaria</i>	sieniyökkönen	v	LC	
<i>Laspeyria flexula</i>	sirppiyökkönen	v	LC	
<i>Trisateles emortualis</i>	mittariyökkönen	v, s	LC	
<i>Catocala fulminea</i>	keltaritariyökkönen	v, s	LC	
<i>Catocala fraxini</i>	siniritariyökkönen	v, s	LC	
<i>Catocala nupta</i>	kulmaritariyökkönen	s	LC	
<i>Catocala sponsa</i>	aaloritariyökkönen	s (1)	NT	
<i>Moma alpium</i>	harjuyökkönen	v, s	LC	
<i>Abrostola triplasia</i>	lyijysuomuyökkönen	v, s	LC	
<i>Abrostola tripartita</i>	kirjosuomuyökkönen	v	LC	
<i>Diachrysia chrysis</i>	messinkiyökkönen	v	LC	
<i>Diachrysia stenochrysis</i>	poikkimessinkiyökkönen	v	LC	
<i>Autographa gamma</i>	gammayökkönen	v	NA	
<i>Autographa pulchrina</i>	kirjovaskiyökkönen	v	LC	
<i>Autographa mandarina</i>	siperianvaskiyökkönen	v	LC	
<i>Autographa bractea</i>	laikkupronssiyökkönen	v	LC	
<i>Autographa excelsa</i>	idänpronssiyökkönen	v (1)	LC	
<i>Syngrapha interrogationis</i>	kysymysmerkkiyökkönen	v	LC	
<i>Panthea coenobita</i>	munkkiyökkönen	v (2)	LC	II gen
<i>Colocasia coryli</i>	pähkinäyökkönen	v	LC	
<i>Cucullia lucifuga</i>	tuhkakaapuyökkönen	v (1)	LC	uusi
<i>Cucullia gnaphalii</i>	piiskukaapuyökkönen	v	LC	
<i>Deltote pygarga</i>	vyökiiltoyökkönen	v, s	LC	
<i>Deltote bankiana</i>	oliivikiiltoyökkönen	v	LC	
<i>Amphipyra pyramidea</i>	hohtopensasyökkönen	s	LC	
<i>Amphipyra perflua</i>	suruyökkönen	v, s	LC	
<i>Allophyes oxyacanthae</i>	orapihlajayökkönen	v, s	LC	
<i>Brachionycha nubeculosa</i>	huhtiyökkönen	v	LC	
<i>Acronicta alni</i>	leppäiltayökkönen	s	LC	
<i>Acronicta megacephala</i>	haapayökkönen	v, s	LC	
<i>Acronicta strigosa</i>	tuomiyökkönen	v, s	LC	
<i>Acronicta cuspis</i>	keihoyökkönen	v, s	LC	
<i>Acronicta psi</i>	nuoliyökkönen	s	LC	
<i>Acronicta auricoma</i>	silmäiltayökkönen	v	LC	
<i>Acronicta rumicis</i>	piikkuiltayökkönen	v, s	LC	
<i>Elaphria venustula</i>	koruyökkönen	v	LC	
<i>Caradrina morpheus</i>	ruskonurmiyökkönen	v	LC	
<i>Hoplodrina octogenaria</i>	keltasänkiyökkönen	v, s	LC	
<i>Hoplodrina blanda</i>	ruskosänkiyökkönen	v	LC	
<i>Rusina ferruginea</i>	varjoyökkönen	v, s	LC	

<i>Dypterygia scabriuscula</i>	tervayökkönen	s	LC
<i>Trachea atriplicis</i>	maltsayökkönen	v, s	LC
<i>Euplexia lucipara</i>	laskosyökkönen	v, s	LC
<i>Crypsedra gemmea</i>	karveyökkönen	v	LC
<i>Staurophora celsia</i>	jaspisyökkönen	v	LC
<i>Celaena haworthii</i>	mustaluhtayökkönen	v	LC
<i>Helotropha leucostigma</i>	ruskoluhtayökkönen	v	LC
<i>Gortyna flavago</i>	takiaisyökkönen	v	LC
<i>Hydraecia micacea</i>	varsiyökkönen	v	LC
<i>Amphipoea fucosa</i>	kalvassekoyökkönen	v	LC
<i>Amphipoea oculaea</i>	kaunosekoyökkönen	v	LC
<i>Rhizedra lutosa</i>	isokalvakkayökkönen	v	LC
<i>Arenostola phragmitidis</i>	pilliyökkönen	v	LC
<i>Denticucullus pygminus</i>	villahämy-yökkönen	v	LC
<i>Photedes fluxa</i>	liinahämy-yökkönen	v, s	LC
<i>Apamea remissa</i>	kahtaisjuuriyökkönen	v	LC
<i>Apamea crenata</i>	kirjolahoyökkönen	v, s	LC
<i>Apamea sordens</i>	kahuyökkönen	v	LC
<i>Apamea illyria</i>	letojuuriyökkönen	v	LC
<i>Apamea unanimitis</i>	kosteikkojuuriyökkönen	s	LC
<i>Apamea scolopacina</i>	hentojuuriyökkönen	v	LC
<i>Apamea monoglypha</i>	isolahoyökkönen	v, s	LC
<i>Apamea furva</i>	nokijuuriyökkönen	v	LC
<i>Apamea lateritia</i>	repoyökkönen	s	LC
<i>Mesapamea secalis</i>	valkotähkäyökkönen	v, s	LC
<i>Oligia strigilis</i>	hammaskorsiyökkönen	s	LC
<i>Oligia latruncula</i>	varjokorsiyökkönen	s	LC
<i>Hyppa rectilinea</i>	runkoyökkönen	v, s	LC
<i>Brachylophia viminalis</i>	pajuyökkönen	v, s	LC
<i>Parastichtis suspecta</i>	usvayökkönen	v, s	LC
<i>Fissipunctia ypsilon</i>	lyijy-yökkönen	s	LC
<i>Xanthia togata</i>	huppukeltayökkönen	v, s	LC
<i>Cirrhia icteritia</i>	vaaleakeltayökkönen	s	LC
<i>Anchoscelis helvola</i>	punamäkiyökkönen	v	LC
<i>Leptologia lota</i>	harmomäkiyökkönen	s	LC
<i>Leptologia macilenta</i>	säämiskämäkiyökkönen	v, s	LC
<i>Sunira circellaris</i>	keltamäkiyökkönen	v, s	LC
<i>Conistra vaccinii</i>	puolukkapiiloyökkönen	v, s	LC
<i>Conistra rubiginea</i>	keltapiiloyökkönen	s	LC
<i>Lithophane socia</i>	ruskopuuyökkönen	v, s	LC
<i>Lithophane furcifera</i>	haarukkapuuyökkönen	v	LC
<i>Xylena solidaginis</i>	vaippayökkönen	v, s	LC
<i>Eupsilia transversa</i>	helmiyökkönen	v, s	LC
<i>Energia paleacea</i>	kulmayökkönen	v, s	LC
<i>Ipimorpha retusa</i>	pajukääröyökkönen	v	LC
<i>Ipimorpha subtusa</i>	haapakääröyökkönen	v	LC
<i>Cosmia pyralina</i>	punapetoyökkönen	v (7), s (45)	NT

Cosmia trapezina	keltapetoyökkönen	v, s	LC	
Antitype chi	vaaleakallioyökkönen	v	LC	
Dasypolia templi	loimuyökkönen	v	LC	
Mniotype adusta	suviruskoyökkönen	v, s	LC	
Mniotype satura	syysruskoyökkönen	v, s	LC	
Panolis flammea	mänty-yökkönen	v	LC	
Orthosia incerta	isoraitayökkönen	v	LC	
Orthosia opima	sinerväraitayökkönen	v	LC	
Orthosia populeti	haaparaitayökkönen	v	LC	
Orthosia cerasi	tammiraitayökkönen	v	LC	
Orthosia gothica	tunnusraitayökkönen	v	LC	
Anorthoa munda	pilkkuraitayökkönen	v (1)	VU	uusi
Tholera cespitis	mustaeloyökkönen	v	LC	
Tholera decimalis	verkkoeloyökkönen	v	LC	
Cerapteryx graminis	niitty-yökkönen	v	LC	
Polia nebulosa	sumukehnäyökkönen	v, s	LC	
Lacanobia thalassina	pensastarhayökkönen	v, s	LC	
Lacanobia suasa	ruohotarhayökkönen	v	LC	
Lacanobia oleracea	rantatarhayökkönen	v	LC	
Melanchra persicariae	täplätarhayökkönen	v, s	LC	
Hada plebeja	hammatarhayökkönen	v, s	LC	
Mamestra brassicae	kaalitarhayökkönen	v, s	LC	
Sideridis rivularis	kulmaneilikayökkönen	v	LC	
Hecatera bicolorata	pikkutarhayökkönen	v	LC	
Hadena capsincola	soikioneilikayökkönen	v	LC	
Mythimna conigera	kulmaolkioyökkönen	v	LC	
Mythimna impura	sameaolkioyökkönen	v	LC	
Mythimna ferrago	ruosteolkioyökkönen	v	LC	
Euxoa tritici	hietikkomaayökkönen	v	LC	
Euxoa nigricans	pikihietayökkönen	v	LC	
Agrotis exclamationis	huutomerkkiyökkönen	v, s	LC	
Agrotis ipsilon	vaelluskatko-yökkönen	s	LC	
Ochropleura plecta	pikkumaayökkönen	v, s	LC	
Diarsia mendica	suvirusoyökkönen	v, s	LC	
Diarsia dahlia	elorusoyökkönen	v, s	LC	
Diarsia brunnea	tummarusoyökkönen	v, s	LC	
Diarsia rubi	niittyrusoyökkönen	s	LC	
Cerastis rubricosa	sinikevättyökkönen	v	LC	
Cerastis leucographa	rusokevättyökkönen	v	LC	
Noctua pronuba	isomorsiusyökkönen	v, s	LC	
Eurois occultus	isomaayökkönen	v, s	LC	
Graphiphora augur	noitayökkönen	v, s	LC	
Anaplectoides prasinus	sammalmaayökkönen	v, s	LC	
Xestia c-nigrum	kilpiruunioyökkönen	v	LC	
Xestia triangulum	kolmioruunioyökkönen	v, s	LC	
Xestia baja	pilkkuruunioyökkönen	v, s	LC	
Xestia collina	juomuruunioyökkönen	v (1), s (1)	LC	

Xestia sexstrigata	viiruruuniyökkönen	v	LC
Protolampra sobrina	kehnämaayökkönen	v	LC
Naenia typica	ehtooyökkönen	v, s	LC
Nola cucullatella	tuomivenhokas	v	LC
Nola confusalis	leppävenhokas	v	LC
Nycteola degenerana	pajulaahusvenhokas	v	LC
Pseudoips prasinanus	koivuvenhokas	v, s	LC